

ARKIV X

**Intervju med Whitley Strieber:
JAG TROR ATT BESÖKARNA HAR GODA
AVSIKTER**

Nummer 1 våren 1996

49 kronor

**Hemligstämplat:
UFO STÖRTADE UTANFÖR SUNDSVALL**

**Världsunikt foto avslöjar:
UFO-TRIANGLARNAS HEMLIGHET**

**Nyckelvittnet bryter tystnadsplikten:
BEGRAVNINGSENTREPENÖREN I ROSWELL TALAR UT**

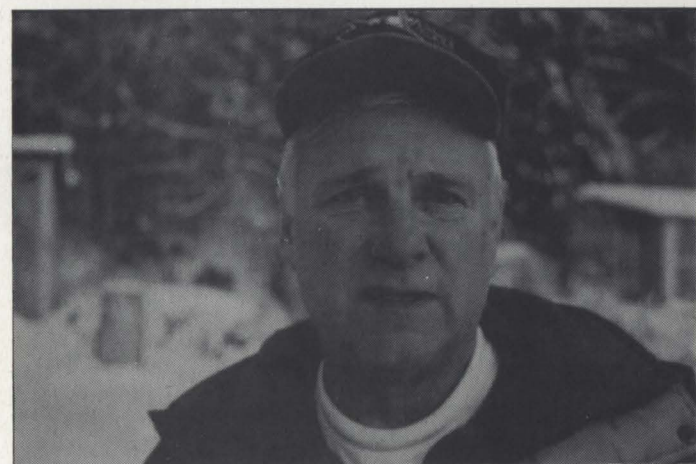
**Sanningen om sädesfältcirklarna:
PIKTOGRAM FÖRBLUFFAR NORRMÄNNEN**

SMD 0582-01

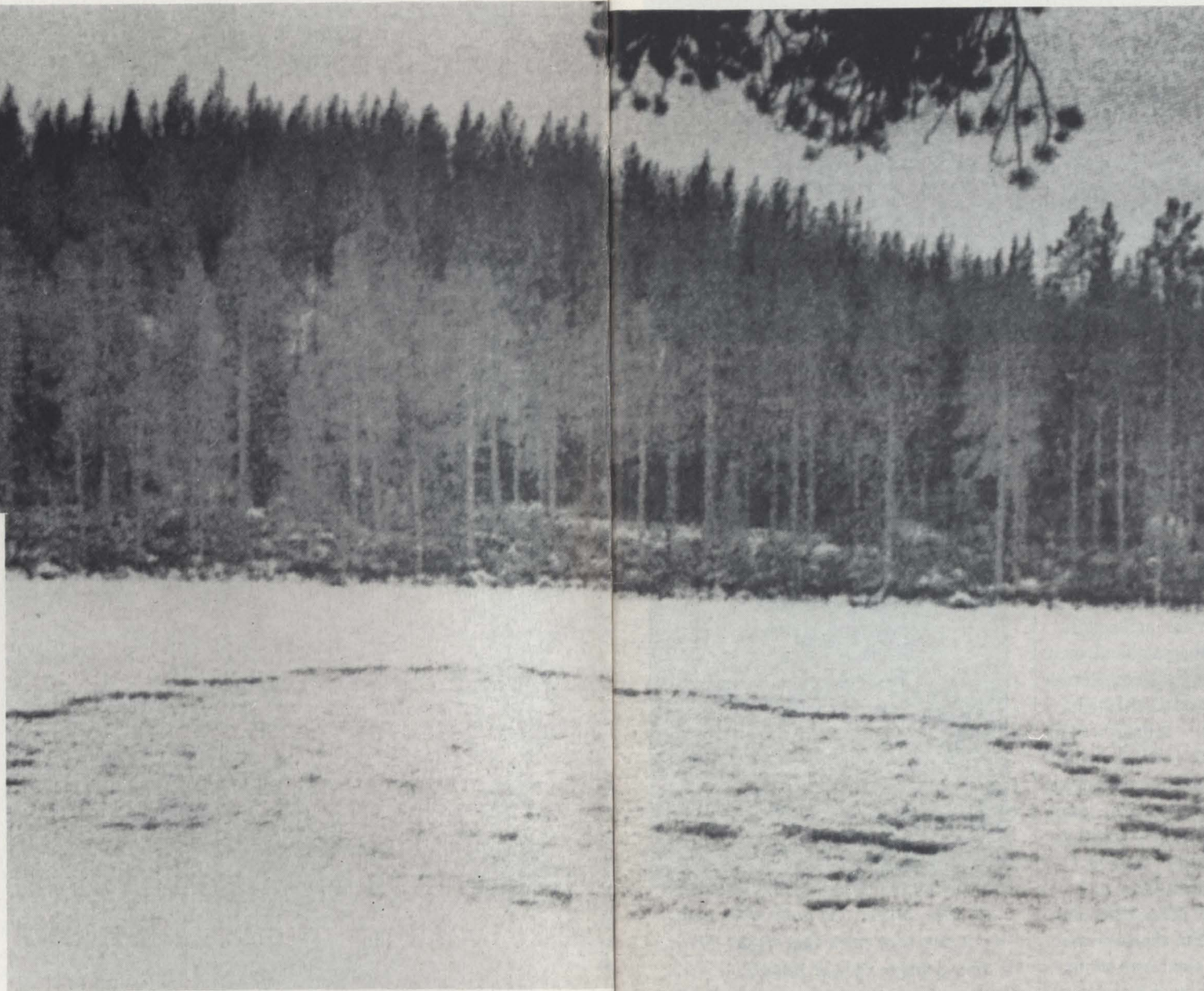

Mosjön nordväst om Sundsvall den **HÄR STÖRTADE ETT**

Reportage & foto: Jan-Ove Sundberg. Specialfoto: Rolf Nyman & Hans-Göran Engström.

Rolf Nyman: Först såg han ett lysande föremål över trädtopparna, sedan hittade han en mystisk jättevak.

Natten isvaken hittades fotograferades det här mystiska föremålet på isen bredvid den.

Klockan var 19.45 på kvällen den 17 november 1995.

Rolf Nyman och hans sambo Elisabeth Lögdqvist från Indal, en liten by tre mil nordväst om Sundsvall, hade varit nere på ICA-affären och fredagshandlat, kört in på gårdsplanen men inte hunnit stiga ur bilen.

Plötsligt kom ett starkt lysande föremål österifrån, passerade dem på 50-75 meters avstånd och på ca 100 meters höjd över trädtopparna.

"SOM EN SVETSLÅGA"

"Observationstiden var väldigt kort, bara 3-4 sekunder, men jag hann ändå se vad som liknade en svetslåga", berättar Rolf Nyman. "Ett gulvitt eldklot, ca en meter i diameter, som hade en 12-15 meter lång svans efter sig och som omgavs av ett sken av samma färg, 8-10 meter i diameter".

Det lysande föremålet hade en fallande bana och Rolf Nyman förstod direkt att det skulle störta.

"Elisabeth blev lite rädd, men jag hoppade snabbt ur bilen och lyssnade om jag kunde höra, var det slog ner någonstans", fortsätter han.

Det var vindstilla, mörkt och kallt, och inte ett ljud hördes utifrån de ödsliga skogsvidderna. Rolf Nyman, som bott i byn i hela sitt liv och är väl förtrogen med trakten, hade dock en hum om vart det lysande föremålet måste ha slagit ner.

17 november 1995 klockan 19.45: **LYSANDE FÖREMÅL**

MYSTISK ISKRATER

Exakt en vecka senare, fredagen den 23, hittade Rolf Nyman nedslagsplatsen, ca 12 km nordväst om Indal, på Mosjön.

Där hade en mystisk iskrater bildats, omkring tio meter från stranden.

Iskratern var 25-30 meter lång och 12 meter bred.

"Det fanns inga mänskliga spår på isen, som var täckt av ett tunt snölager, bara ett rävspår", säger Rolf Nyman. "Räven hade tvärvänt och gått tillbaka i

sitt eget spår".

Då Rolf Nyman insåg att störningen kunde avslöja något högtintressant, åkte han hem efter sin kamera, återvände och dokumenterade iskratern på bild.

"Först ute vid iskratern såg jag att jag bara hade två bilder kvar i kameran, så jag åkte in till Dagbladet i Sundsvall, visade vad jag fotograferat och berättade hela historien", fortsätter han.

Reportagechefen på Dagbladet tyckte att störningen var så spännande att han

skickade ut Irene Hedblom och Hans-Göran Engström, reporter respektive fotograf, trots att det var mitt i natten.

REFLEX AVSLÖJADE FÖREMÅL

"Då vi kom till nedslagsplatsen började det snöa, så några användbara bilder fick jag aldrig", säger Hans-Göran Engström. "Däremot reflekterades något i strålkastarskenet från min bil och avslöjade ett föremål på isen".

Ett cirkelrunt föremål, bara ca två decimeter i diameter, låg längs

Lysande föremålet på isen: Vad var det egentligen lokaltidningsfotografen Hans-Göran Engström och de andra vittnena såg och fotograferade vid iskretern? En vrakspilla från det lysande föremålet, själva kulan eller något helt annat?

vakkantens bortre sida och ungefär på mitten av den.

"Det såg väldigt märkligt ut och vi var förstås sugna på att gå ut och titta vad det var. Men dels visste vi inte hur tjock isen var och dels kunde det som låg där ha varit radioaktivt, så vi fick åka hem utan att veta vad det var", säger Rolf Nyman.

Han återvände ensam dagen därpå, men då kunde han inte upptäcka något som orsakat reflexen på isen.

Kunde det då inte ha rört sig om en vanlig iskristall?

"Nej, något sådant var det inte", säger Hans-Göran Engström bestämt. "Det här var definitivt ett slags föremål som gav ifrån sig ett sken".

MINIHÅL I 15 MINUSGRADER

När Rolf Nyman undersökte den omgivande isen, dagen efter det att han hittat nedslagsplatsen, var det 15 minusgrader och ett 20 cm snötäcke på isen som frusit till en hård skorpa.

"Tjugofem meter sydöst om det stora hålet hittade jag ett minihål i isen som var ca 20 cm i diameter", fortsätter Rolf Nyman. "Det fanns ett uppkok runt hålet, som om något underifrån orsakat det. Men det som förundrade mig mest, var att det inte frös igen i den stränga kylan".

Minihålet låg fyra meter från land och inte heller ut till detta fanns det några spår, varken av människor eller

djur.

"Det verkade nästan som om både snön och isen hade smält av hetta", säger Rolf Nyman. "Likadant var det med det stora hålet. Något uppiifrån orsakade det och isen och snön hade snarare smält än krossats av det som kom ner".

Ett annat mysterium i samband med störtningen av det lysande föremålet är en död räva.

När Rolf var uppe vid nedslagsplatsen den 26, i sällskap med sin bror, såg de en räva längs vägen, ca 500-600 meter från iskratern, som föreföll att vara skadad och kröp in i en vägtrumma.

BLÖDDE UR MUNNEN

"När vi kom hem igen ville min dotter också hon se vaken, så det blev en ny bilresa till sjön. Vi såg räven på nytt och nu hade jag en påk med mig för att förkorta dess lidande", fortsätter han. "Men innan jag hann slå ihjäl den drog räven sin sista suck. Jag tog den i svansen och drog ut den ur vägtrumman, för att undersöka om den var skadad. Jag kunde inte hitta något fel på den. Ja, det blödde lite ur munnen på den när jag vände den upp och ner, men det kom tydligen från en invärtes skada vi inte kunde se".

Då räven inte hade några synliga skador och Rolf Nyman gärna ville ha den uppstoppad, som ett minne av den

Den döda räven: Det fanns inga synliga skador på den, men det blödde litet ur munnen. Ingen vet hur räven dog.

mystiska händelsen, tog brodern med sig räven till Hälsovårdsnämnden i Sundsvall, som undersökte den med en geigermätare.

"Den var inte radioaktiv som jag hade befarat och nu ser jag fram emot att få den uppstoppad", slutar Rolf Nyman från Indal.

METEORIT, RYMSKROT ELLER UFO?

Vad var det då som störtade på Mosjön och skapade den stora, mystiska

iskratern? En meteorit? Rymskrot? Eller ett UFO?

Meteoritteorin har varit den mest omtalade, inte minst för att jorden hamnade mitt i en meteoritskur omkring samma tidpunkt som störtningen ägde rum.

John Lagerros vid Astronomiska Observatoriet i Uppsala, tror på en meteorit.

"Att stenklumpar eller järnbitar som kretsat runt i solsystemet kolliderar med jorden är ett naturligt fenomen", säger han till Dagbladet i Sundsvall.

Samtidigt stämmer det inte med det Rolf Nyman såg.

"Ljusskenen från dessa objekt syns endast på väldigt hög höjd", fortsätter han. "När föremålet närmar sig jorden bromsas det in och med att det tappar hastighet slutar det att lysa".

Rymskrot kan vi glömma helt och hållet, även om sådana förklaringar gärna dras fram i tid och otid av de som inte vet bättre.

Enligt satellitoperatören Marie Johansson på Esrangebasen i Kiruna, har det aldrig hänt att rymskrot har störtat och hittats i Sverige.

Tills det som störtade har hittats, eller kunnat förklaras på annat sätt är det ett UFO: ett oidentifierat flygande föremål av okänd härkomst!

NYTT ELDKLOT I SÖDER

Mellan klockan 16-18.00 på Juldagen kom ett nytt eldklot farande i trädtopphöjd över skogen, den här gången i södra Sverige.

Erik Norrman hade lämnat av sin bror i Pickelsbo, ca två mil söder om Torup, och var på väg tillbaka till Torup, då han strax innan Bydegården i Mjälhult, och omkring halvvägs, fick se en syn han aldrig glömmmer.

"På några kilometers håll såg jag ett eldklot komma farande, snabbt som ett jaktplan", berättar han. "Det var vitt och rött till färgen och ca två meter i diameter".

Klotet sänkte sig hela tiden och gick på den sista sträckan nedåt i riktning mot Glassjön, där Erik Norrman förstod att det skulle störta.

Vid middagstid dagen därpå, satt Mats Andersson, som med sin familj bor i ett hus bara omkring 150 meter från Glassjön, vid köksbordet och såg hur en rökpuff steg upp från isen utanför.

"Rökmolnet steg inte rätt upp utan följde mer utmed isen. Men jag brydde

mig inte om det då. Jag tänkte att det var någon fiskare som eldade för att grilla", berättade han för Hallands Nyheter.

SJU MYSTISKA HÅL

På morgonen den 27 december, var hans barn ute på isen för att fiska. De kom rusande hem och berättade att de hittat sju mystiska hål i isen.

Mats följde med dem ut och insåg snart att han stod inför ett mysterium.

"Det har fortfarande inte frusit i fem av dem, trots att det var 21 grader kallt i natt. Vattnet i hålen håller plus tre grader", berättade han i lokaltidningen.

Mats mindes röken från Annandagen och började fundera på om det kunde ha varit något från himlen. Han kontaktade SMHI. Men varken SMHI i Norrköping, flygstationen i Halmstad, Luftfartsverket på Arlanda, FOA (Försvarets forskningsanstalt) eller Astronomiska Observatoriet i Uppsala kunde ge någon förklaring. Ingen hade fått in några rapporter om nedfallande satelliter, meteoriter, flygplansdelar eller liknande.

Ytterligare en dag senare, den 28, hittades två hål i isen också på den närbelägna Össjasjön utanför Knäred. Som de tidigare var de ca 20 cm i diameter och hade inte fryst till trots extrem kyla.

INGET NYTT FENOMEN

Experterna skulle ha rådfrågat ufologerna, för mystiska vakar i isen är inget nytt fenomen. Sin glanstid hade fenomenet framför allt på 70-talet, då de uppträdde över hela landet, men framför allt i Dalarna.

Åren 1968-1974 hittades inte mindre än tretton mystiska isvakar i landet, varav fem i Dalarna. De två mest spektakulära hittades på Hedefjorden respektive Upprämen i mars-april 1968.

Strax efter midnatt den 27 mars 1968, gick Emanuel Olsson i Särnaheden upp och kokade kaffe. Av någon anledning kunde han inte sova. Han satte sig vid fönstret och betraktade den mörka natthimlen.

Just när han slagit upp sitt kaffe, kom ett rödaktigt lysande klot farande över den närbelägna sjön Hedefjorden. Det var 3-4 meter i diameter och flög på en höjd av ca tio meter. Det hade samma fart som en helikopter och tycktes komma in över sjön söderifrån.

Emanuel Olsson öppnade fönstret, men något ljud från klotet kunde han inte höra. Han fick ett bestämt intryck av att det var en sorts maskin, som stod under intelligent kontroll. När föremålet hunnit

till mitten av Hedefjorden, försvann det spårlöst.

"Det bara försvann.. poff! ..i tomma intet", berättade Emanuel Olsson.

FRUKTANSVÄRD SMÅLL

Några timmar senare, omkring klockan 5.30 på morgonen, väcktes befolkningen vid Hedefjorden av en fruktansvärd småll som skakade husen och fick marken att gunga.

Emanuel Olsson hade just somnat, så uppvaknandet blev en chock!

"Hela sängen skakade och frugan och jag höll oss fast i varandra. När det värsta lagt sig, öppnade jag fönstret och tittade utåt sjön, men kunde inte upptäcka något som kunde sättas i samband med den fruktansvärda smållen", berättade han. "Men det är klart att jag tänkte på det mystiska klotet jag sett samma natt".

Tre dagar senare kom Olssons granne, Henning Persson, åkande på scoter längs den sex mil långa och 400 meter breda Hedefjorden. Framför honom låg en oförklarlig iskrater, 375 kvadratmeter stor.

"Det var på håret att jag kört ner i den", berättade han senare. "Jag stannade scotern i sista sekunden. Trots att isen var metertjock hade något grävt ut kratern med jämna kanter".

Iskratern på Hedefjorden kom inte till myndigheternas kännedom förrän nästa märkliga, tänkbara störtning inträffade några dagar senare, den 2 april, på sjön Upprämen, 15 mil söderut. Då hittade man en ännu större vak, som mätte hela 500 kvadratmeter!

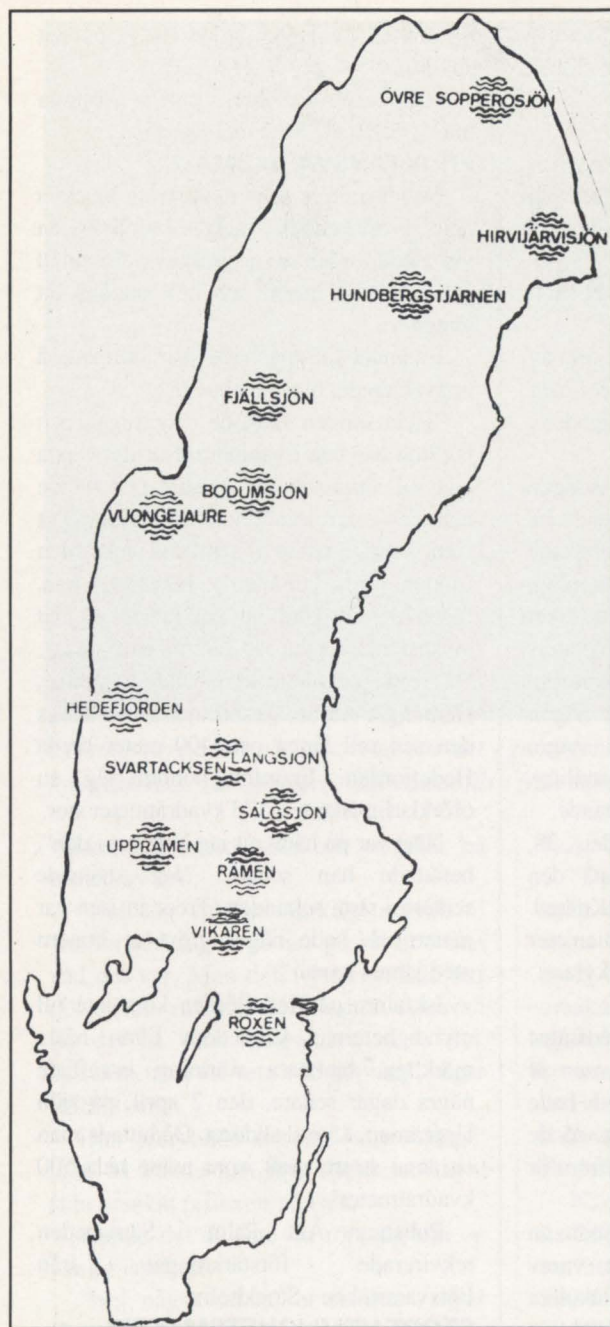
Polisman Åke Palm i Särnaheden rekviderade förstärkningar från Försvarsstaben i Stockholm.

STORT HEMLIGHETSMAKERI

Grodmän, militär expertis och en observatör från FOA kom till platsen. Befolkningen vid sjön, berättade senare att militärens undersökning omgavs av stort hemlighetsmakeri och att mannen från FOA gav order om absolut tystnad (något som senare dementerades).

Grodmännen fann att botten under iskratern var "slät som ett dansgolv". Fenomenet undervattensfotograferades men filmerna hemligstämplades av Försvarsstaben (något som också det har dementerats).

"Iskratern uppstod på det djupaste stället i hela sjön", avslöjade Henning Persson, som upptäckte den. "Det var hela 20 meter djupt på den plats där grodmännen gick ner för sin undersökning".

13 mystiska isvakar hittades över hela Sverige mellan 1968-1974, varav 5 i Dalarna.

Botten där var mestadels fast, med grus. Bottenslam som tagits upp av grodmännen skickades på analys till ett av försvarets laboratorier, men ingen vet vad man kom fram till.

Vaken i sjön Upprämen hittades av två hemvärnsmän från Andersviksberg, Axel Olsson och Otto Lekare, som den 2 april gått ut på sjön för att fiska röding.

"Mystiken är total", sa Överste Curt Hermansson vid FO-staben i Falun, som kommit till Upprämen i helikopter tillsammans med generaldirektör Martin Fehrm vid FOA.

"Några spår på isen runt hålet finns inte, bara jättelika isblock som vittnar

om en oerhörd kraft", fortsatte han. "En dynamitsprängning är utesluten. Det skulle ha behövts 100-tals kilo för att åstadkomma en vak som denna. Hålet verkar för stort för att ha åstadkommit av en meteorit och tanken på en störtande satellit är också avlägsen".

Två grodmän skickades ner i den 13 meter djupa sjön för att undersöka botten under hålet.

De fann en märklig, hård "skorpa" över slamlagret, som täckte samma yta som hålet. Grodmannen Sven Prästings berättade, att den var 2 mm tjock och föll sönder i småbitar när man tryckte på den med handen. Bitarna, som var rostbruna till färgen, lades i provflaskor som omhändertogs av FOA.

En rapport om händelsen, från stabschefen Svante Thunberg vid FO-staben i Falun, lyder i sin slutsats:

"Det förefaller, om det är ett föremål från atmosfären eller utanför denna, som om det skulle ha kommit i en brant parabelbana (en plan öppen kurva) nordväst ifrån".

NATTLIGA UNDERSÖKNINGAR

I juni samma år började mystiska saker åter att hända vid sjön Upprämen. Folk i den lilla byn Andersviksberg upptäckte att hemliga

undersökningar av sjön gjordes nattetid.

Hemmansägaren och hemvärnsmannen Axel Olsson, en av de två som fann den gåtfulla vaken, berättade:

"I juni kom en "bananhelikopter" (s k VERTOL), en sådan som kan lyfta 50 ton, och landade nära sjön. Det var på kvällen sedan det blivit mörkt. Militär och grodmän tog plats i gummibåtar och rodde ut till den plats där vi hittade det stora ishålet. Det var svårt att se vad de gjorde, men de letade efter någonting och de visste var de skulle leta".

Åke Hermansson från närbelägna Äppelbo blev också vittne till de nattliga

helikopterbesöken. Tio nätter i rad återvände helikoptern. Den tionde och sista natten var aktiviteten ute på sjön ovanligt stor, men vad som hände visste inte åskådarna - stora bländande strålkastare hindrade all insyn!

Den fd chefen för FO-staben i Falun, Överste Curt Hermansson, bekräftade 1976 för mig, att Försvarsstaben sommaren 1968 gjort en ny undersökning av Upprämen. Varför och vid vilken tid på dygnet, eller med vilket resultat, sade sig Översten inte känna till.

JÄTTELIKT "MODERSKEPP"

Ett vittne till en händelse som kan ha haft ett samband med jättevaken på Upprämen är Gerard Låås i Vansbro, som några nätter tidigare såg ett jättelikt "moderskepp" på himlen som var på väg i riktning mot sjön!

Klockan var 2.30 på natten den 29 mars 1968, och Gerard var tillsammans med sin bror Yngve i lastbil på väg 71 mellan Vansbro och Rottneros i Värmland med en last av massaved.

"Plötsligt såg vi ett jättelikt, bussliknande föremål på himlen som kom från nordväst och gick söderut", berättar Gerard Låås.

UFO-farkosten var fantastiska 400-500 meter lång och ca 20 meter hög. Den var kupad både upptill och nedtill samt i båda ändar, grå till färgen och hade en rad på övre delen av flygkroppen som liknade fyrkantiga fönster ur vilka det kom ett gulvitt sken.

Bröderna Låås såg den tills den försvann bakom Uggleberget, som ligger strax nordväst om Upprämen.

Vad betyder nu allt det här?

Ja, eldkloten och andra föremål som observerats i samband med de hittills oförklarliga isvakarna är bara i sin striktaste tolkning att bedöma som oidentifierade flygande föremål, alltså UFO:s. Arkiv-X säger därmed inte att det handlar om utomjordiska rymdskepp på besök i Sverige.

Då det finns mycket mera att berätta om UFO:s uppträdande i och på isen och i våra insjöar, så vi tänker återkomma till ett antal nya, väldokumenterade fall i ett senare nummer av Arkiv-X.

Till våren planerar Arkiv-X att i samarbete med Dagbladet i Sundsvall dyka i Mosjön, för att se om ett UFO ligger på dess botten.

VÄLKOMMEN TILL ARKIV X!

Varje dygn görs 1-2 UFO-observationer i Sverige. Globalt är siffran tio till tjugio gånger så hög, lågt räknat. En del av observationerna klaras upp som misstolkade flygplan, satelliter och meteoriter. Minst 60% kvarstår som oförklarliga och är kanske besökare, oklart varifrån, men utomjordiska besökare är den överlägset populäraste teorin.

Vi vet att det finns de som hävdar att UFO-fenomenet kan förklaras till 95%, men den erfarenheten har inte vi och vi sätter alltid vittnet först och lyssnar till honom eller henne utan att bry oss om vad självutnämnda experter tror sig veta.

Bara vittnet vet vad han eller hon sett, det kan ingen ta ifrån honom eller henne.

ARKIV X överlämnar det mesta till läsarna och låter Er bedöma vad som är sant eller sanslöst. Riktigt objektiva kan vi dock aldrig bli, inte i ett ämne som är så svårt som detta.

Ingen har svaret på UFO-gåtan, oavsett vad Ni hört och allt som läggs fram är bara spekulationer och hypoteser.

UFO-fenomenet har under det senaste decenniet ändrat karaktär på ett mycket spännande sätt. Från observationer och landningar till kontaktfall och ombordtagningar. Från tefatsformade till triangelformade farkoster. Från att ha varit ett fenomen som bara uppträtt över vissa länder och världsdelar till ett globalt fenomen.

UFO-fenomenet är samstämmigt från världens alla hörn. När järnridån föll i Östeuropa fick vi veta att det ser ut där som här. Den kinesiska bamburidån står där än och den demokratiska processen går långsamt, men en sak har de gamla ledarna inte censurerat: UFO-rapporterna! De visar att kineserna upplever lika mycket av närkontakter, trianglar och ombordtagningar som människor i västvärlden.

Världens regeringar vet mera om UFO-fenomenet än man vill berätta, det är alla överens om.

Sanningen sägs kunna få politiska system på fall, orsaka kris i de olika religionerna och tillföra oss teknologier och ett uppvaknande som kunde innebära så radikala förändringar av världen, att vi blev oberoende från alla dogmer, ismer och andra ok som lagts på våra ryggar, och istället gjorde världen till en plats där alla kunde leva i fred och samförstånd med varandra.

ARKIV X kommer att berätta UFO-händelser och företeelser som Ni inte kan läsa någon annanstans. Vi kommer att avslöja mörkläggningar, hemligstämplade fall och bedriva en undersökande journalistik som går längre och djupare än någon tidigare, inom ämnet UFO.

ARKIV X är på Din sida. Vi lyssnar på Dig. Hjälper Dig. Skyddar Dig. Och försöker så långt det är möjligt att ta reda på vad Du har sett, vad Du varit med om, vad det betyder för Dig. Och för oss.

Vi hoppas att Du ska tycka om ARKIV X, att Du visar det genom att prenumerera och att Du berättar för Dina nära och

kära, vänner och bekanta, arbetskamrater och andra, att vi finns.

Med vänlig hälsning, Jan-Ove Sundberg, redaktör på ARKIV X.

PS:

Våren är snart här, håll ut!

ARKIV X

Tidskrift för presentation, spekulation och debatt kring UFO-fenomen och närliggande företeelser i Sverige och internationellt.

Prenumeration:

Postgiro 451 24 41 - 9, UFO-Europa.

Löpande prenumeration är 175 kr per år för fyra nummer.

Postadress:

ARKIV X, Box 621, 581 07 Linköping.

Telefon: 013-15 91 27. Fax: 0141-525 50.

Redaktör & ansvarig utgivare:

Jan-Ove Sundberg, tel 0141.524 60.

Styrelseordförande:

Carl-Axel Jonzon, tel 0143.212 79.

I Redaktionen:

Janne Karlsson, Björn Johansson, Peter Caspersson, Kjell Törnlund, Pia Malmström, Lennart Moberg, Anders Qvicker.

Annonser:

Baksida färg: 4.000:-

Helsida s/v: 3.000:-

Halvsida s/v: 2.000:-

1/4 sida s/v: 1.200:-

1/8 sida s/v: 600:-

1/16 sida s/v: 300:-

Betalande prenumerant får annonsera gratis, max 100 tecken exkl namn, tel eller adress.

Annonsbokning: Telefon 0141-524 60

Grafisk formgivning, sättning och tryck:

CITY-TRYCK, Motala 1996.

Omslaget:

UFO-triangeln är ett airbrush-orginal av den mycket duktige och begåvade reklamtecknaren Anders Qvicker i Siljansnäs, som också är reggaemusiker och tillsammans med bandet Kalle Baah just släppt sin tredje CD "Soon Come".

För ej beställt material, text och bilder, ansvaras ej. Betalande prenumerant är automatiskt medlem i UFO-Europa. Eftertryck förbjudet.

Copyright 1996 ARKIV X.

Världsunik foto **DE GÅTFULLA TRIANG**

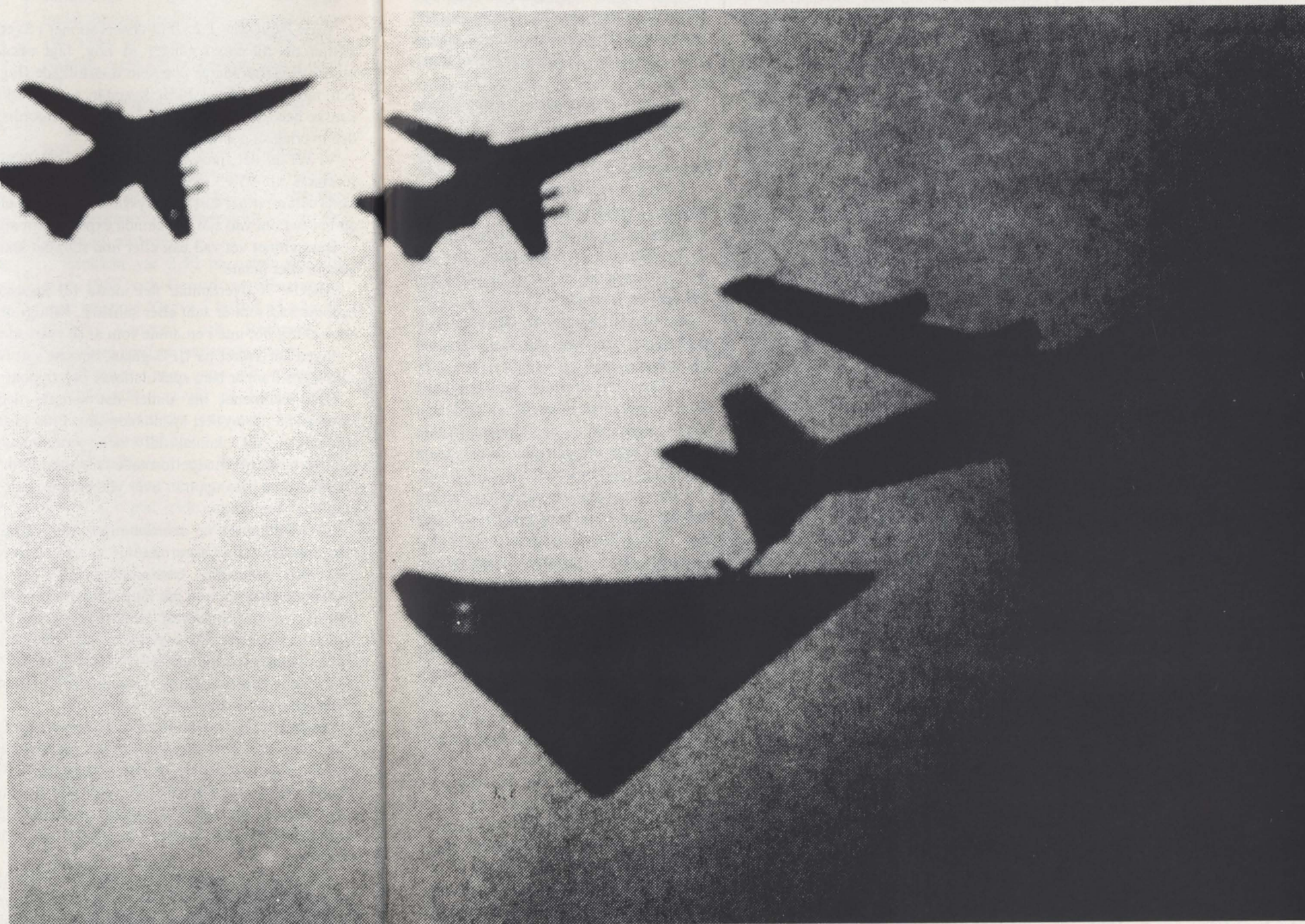
Översättning: Björn Johansson. Foto: David Morris m fl. Illustration: Deszö Sternoczky m fl.

RAF, det engelska flygvapnet, förnekar all kännedom om den mystiska triangeln på bilden och fotografen ser tre möjligheter:

- Triangeln är ett av UDA:s svarta projekt under en testflygning.
- Triangeln är tillverkad av amerikanarna och baserad på utomjordisk teknologi, som de fått vid en hemlig uppgörelse.
- Farkosten är identisk med den ökända Belgien-triangeln och skuggar F1-11:orna, som just har lufttankats. Den överensstämmer i storlek och form med de tusentals vittnesmål som de senaste sju åren kommit från hela europa, men också USA.

Andra intressanta fakta om de gåtfulla trianglarna:

- De dyker alltid upp först sedan det blivit mörkt.
- De flyger ofta väldigt sakta och väldigt lågt.
- Farkosten är helt ljudlös eller har ett lågt surrande ljud som plötsligt kan övergå i ett "rytande".
- De har positionsljus som vanliga flygplan och ofta även i de "rätta" färgerna.
- Farkosten närmar sig österifrån och flyger oftast tillbaka i samma väderstreck omkring två timmar senare.
- Dess försvinnande (och möjligen även uppdykande) föregås av vad som liknar kornblixtar på himlen.

Klockan var 18.45 på kvällen den 27 september 1995.

David Morris, på semester i staden Bude i Cornwall på den engelska västkusten, gick ut för att fotografera solnedgången med sin Canon AE1-

kamera. Till sin stora besvikelse upptäckte han dock att ett molntäcke gjorde det omöjligt. Han var på väg in igen när han plötsligt hörde ljudet av flera flygplan som närmade sig.

När han tittade upp fick David Morris

se två jaktplan som föreföll att eskortera ett mycket större flygplan och det såg ut som detta just lufttankat en mystisk, triangelformad farkost. Morris fick snabbt upp sin kamera och tog den sensationella bilden ni ser här ovan.

avslöjar: **LARNAS HEMLIGHET**

På grund av det mulna vädret är bilden lite mörk, men det råder ändå ingen tvekan om vad den visar. David och hans far visade den för säkerhetstjänsten på den engelska flygvapenbasen RAF Cosford. Där fick

de veta att jaktplanen är amerikanska F1-11:or och det stora planet en KC-135 Strato Tanker, men de kunde inte identifiera den triangelformade farkosten och sa bara att det inte var en Stealth-bombare.

Antingen visste RAF Cosford inte vad triangeln var eller också är farkosten ett topphemligt amerikanskt experimentplan.

David Morris och hans far ser själva tre möjligheter:

1. Triangeln är ett av USA:s svarta projekt under en testflygning.

2. Triangeln är tillverkad av amerikanerna och baserad på utomjordisk teknologi, som de fått vid en hemlig uppgörelse.

3. Farkosten är identisk med den ökända Belgien-triangeln och skuggar F1-11:orna, som just har lufttankats.

En amerikansk presstalesman vid RAF Mildenhall i Suffolk uppger dock att de enda plan som idag lufttankas är B2-bombaren och F1-17 och inget av dessa liknar triangeln på bilden.

Farkosten har stora likheter med Belgien-triangeln, framför allt då dess ljus tycks vara placerade på vingspetsarna. Den överensstämmer i storlek och form med tusentals vittnesmål som de senaste sju åren kommit från hela Europa, men också från USA.

Belgien-triangeln beskrivs som svart med röda ljus. Den är ljudlös, har en otrolig manöverförmåga och kan sväva helt stilla. Inget känt flygplan hinner upp den. Ombordtagningsfall säger sig ha sett den precis innan de har förts bort. Det finns rapporter som säger att den

flygplanet "läste in sig" på farkoster på 7 000 fot som närmade sig EU-huvudstaden Bryssel med 300 km i timmen.

På mindre än en sekund dök UFO:na till en höjd av 180 meter över marken och flög ifrån F16-planen med en uppskattad fart av över 2 000 km i timmen. Belgiska flygplanet var skadat, men försökte inte mörklägga vad som hänt, utan tvärtom samarbetade man med både ufologer och allmänheten. Deras inställning lönade sig och de fick bli att undersöka alla bilder och videofilmer som tagits av farkosterna.

Med hjälp av sofistikerade datorer och analysmetoder kunde man så småningom återskapa UFO:na med datagrafik.

Flygexperter konstaterade att de vid första anblicken förefaller väldigt icke-aerodynamiska, med en tjocklek som nästan är en sjättedel av vingspannet, men samtidigt är man på det klara med att triangelformade farkoster är de mest effektiva och säkra som finns när det gäller att landa genom den täta atmosfären (den amerikanska rymdfärjan är ett bra exempel på det).

ingen roll hur utsidan ser ut. Det kan också vara så, att de mest fantastiska manövrarna bara görs med obemannade farkoster.

FÖLJER TERRÄNGEN

Ett kännetecken är att UFO-trianglarna ofta flyger väldigt sakta, 80-100 km i timmen och väldigt lågt, 20-50 meter över marken och de följer terrängen som "en gammal oxplog". Efter en given sträcka vänder de 180 grader och flyger sedan tillbaka samma väg som om de avsåkte terrängen. Ingen vet varför.

Andra intressanta fakta om trianglarna:

1. De dyker alltid upp först sedan det blivit mörkt.

2. Farkosten närmar sig österifrån och flyger oftast tillbaka i samma väderstreck omkring två timmar senare.

3. Farkosten är helt ljudlös eller har ett lågt surrande ljud som plötsligt kan övergå i ett "rytande".

4. När den färdas på låg höjd över landskapet har man sett den rikta ner ljusstrålar.

5. Dess försvinnande (och möjligen även uppdykande) föregås av vad som liknar kornblixtnar på himlen. Andra rapporter talar om då eller en explosion i samband med farkosten.

Efter den belgiska vägen tog det tre månader innan en svart triangel dök upp den 13 juli 1990 över Kingston, Hull, i England. Den enstaka observationen följdes av två månader utan rapporter tills en ny observation gjordes på natten den 13 september över Samara i Ryssland. Den rapporterades ha landat och två ryska soldater var försvunna i två timmar.

De oidentifierade flygande trianglarna kom med fjorton dagars mellanrum över Europa.

I början av oktober rapporterades de över Frankrike och Tyskland och den 6 november var de åter över belgiskt luftrum. Under de följande sex månaderna gjordes fyra av de fem europeiska observationerna i Storbritannien. Spanien fick besök i juli 1991, Skottland i augusti, Wales och London i september. I november 1991 fick Spanien, Ryssland och Belgien besök på nytt och efter nyår 1992 sågs de över Sverige den 19 februari och Norge den 9 mars. Den 12 april sågs UFO-trianglarna över Ryssland.

Den 26 mars sågs de över

Storbritannien och den 20 juli besökte de på nytt Sverige. Under de följande månaderna kom rapporter från Skottland och Essex. Derbyshire och Nottingham fick besök i augusti 1992.

I november sågs farkosterna på nytt i Derbyshire och i december 1992 och januari 1993 flög de över Rocester. Den 3 november sågs de i Derbyshire igen och bara 28 minuter senare uppe i Skottland. Den 21 december var UFO-trianglarna i norra Wales.

Den här intensiva aktiviteten över Europa dog sedan ut och under de sju månader som följde sågs de inte alls. Men den 4 september 1993 dök de upp igen, över Newstead Abbey i Nottinghamshire och den nuvarande vägen började.

UFO-TRIANGEL VIDEOFILMADES

På kvällen den 23 augusti 1994, gick en gruvarbetare i Mansfield, Nottinghamshire, ut för att testa sin videokamera.

Han valde en punkt på himlen. Plötsligt upptäckte han ett vitt ljus över staden. I en kikare såg han att ljuset var triangelformat.

Medan han videofilmade UFO-triangeln hörde han helikoptrar närma sig. När han vände videokameran mot helikoptrarna och filmade deras väg mot UFO-triangeln, såg han hur UFO:t plötsligt "slocknade". Först när helikoptrarna hade försvunnit dök den svarta UFO-triangeln upp igen.

Den sensationella videofilmen analyseras som bäst av flera oberoende organisationer men kommer att presenteras under 1996.

Den 6 januari 1995, kom en UFO-triangel ur sin vanliga kurs. På väg tillbaka till Derbyshire klockan 18.44, uppfattade den tydligen inte att den befann sig på kollisionskurs med en Boeing 737 som närmade sig flygplatsen i Manchester. I sista stund lyckades piloten väja för UFO:t.

Myndigheterna hemlighöll händelsen fram till den 28, då den hamnade på första sidan i de största engelska dagstidningarna.

MÅNGA OLIKA FÄRGER

UFO-trianglarna beskrivs ofta som

svarta men de är i själva verket av många olika färger. Man har sett både vita, gråa, silverfärgade och orangelysande.

I majoriteten av alla observationer (90 procent) har tre ljus på vingspetsarna beskrivits som röda, gröna och vita. Vid andra tillfällen har de varit små och röda, med ett större vitt ljus. Vissa rapporter talar om att kanterna på trianglarna haft rader av röda ljus.

Det finns ofta ett stort rött ljus mitt på farkostens undersida, där man också sett en genomskinlig kupol, antingen svart eller röd, som tycks ändra färg med farkostens funktioner.

Som tidigare nämnts kommer farkosterna vanligen österifrån och försvinner åt samma håll två timmar senare. Rapporter från den engelska östkusten tyder dock på, att UFO:na flyger ut över Nordsjön, i nordostlig riktning mot Skagerack, mellan Norge och Danmark.

UFO-TRIANGLARNAS 100 ÅR

Världens äldsta observation av en UFO-triangel går tillbaka till den 29 augusti 1871, då en fransk astronom rapporterade formationer av dem på

antal triangelformade föremål passerade framför solskivan. Den 23 november 1887, såg amerikanska astronauter små ljuspunkter i ett bergsmassiv på månen. Ljusen gick samman i kratern Plato och flög sedan uppåt tills de bildade en liksidig jättetriangel!

Det finns ett stort antal rapporter om oidentifierade flygande trianglar i Europa redan på 1960-talet, även om man på den tiden använde namn som "V-formade", liknade en "rocka", "bumerang", "deltavingade" osv. men en rapport från Moffat i Skottland av den 16 augusti 1960, visar att det redan då var frågan om samma gäckande fenomen som vi står inför idag.

Vittnena, ett par och deras gifta dotter, såg triangeln från sitt hem i Dumfriesshire, vilket den flög över mellan 23.00 och midnatt.

"Helt förbluffade såg vi en stor röd sak komma flygande rakt emot oss och så lågt att vi trodde att den skulle flyga på huset", berättade den chockade kvinnan i familjen. "Den var 9-12 meter i sida och triangelformad".

Då som nu flög trianglarna ofta med "bredsidan" i färdriktningen och hade avrundade kanter. Men de flyger också med spetsen först och har skarpa kanter, som UFO-triangeln som sågs i Jämtland 1991 och som Arkiv X berättade om i nummer 3, 1995.

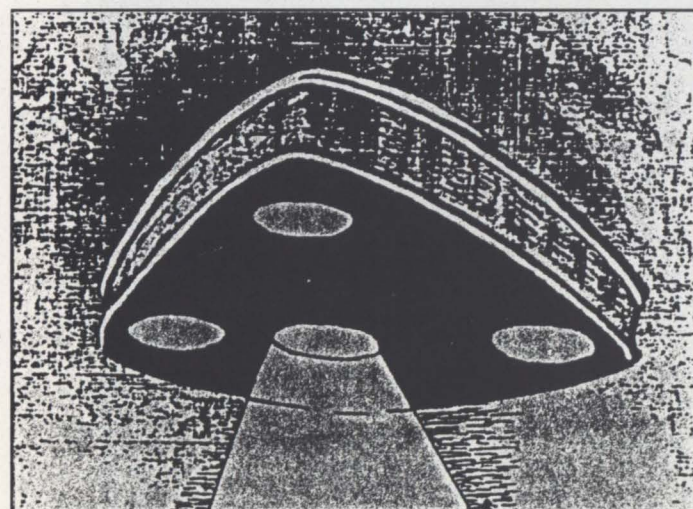
DE FINNS ÖVER HELA VÄRLDEN

UFO-trianglarna finns idag över hela världen. De har observerats över stympade djur i USA, över krigsskådeplatser som det forna Jugoslavien, över Ayers Rock i Australien, över en lång rad länder i Asien, inklusive Vietnam, både före och efter amerikanernas krig och de har också setts av tiotusentals människor i Japan.

Från Shin-ichiro Namiki, ordförande i "Japan Space Phenomena Society" har Arkiv X fått följande högtintressanta rapporter:

Klockan 17.50 på kvällen den 10 november 1987, såg Masatsugu Oogushi i Nishiaritacho, från fönstret hemma i villan att en UFO-triangel flög över några närbelägna berg och i nord-nordostlig riktning.

Masatsugu sprang och hämtade sin

"BRYSSELTRIANGELN"

kan dematerialisera sig eller ändra form mitt under pågående flygning.

DEN BELGISKA VÄGEN 1989-90

Den belgiska vägen gjorde UFO-trianglarna världsberömda.

Den observerades av tusentals människor, fotograferades och videofilmades, började den 7 november 1989 och slutade den 18 april 1990.

Observationerna kulminerade den 30-31 mars, när F16-plan från det belgiska

GLIDFLYGER TILL JORDEN

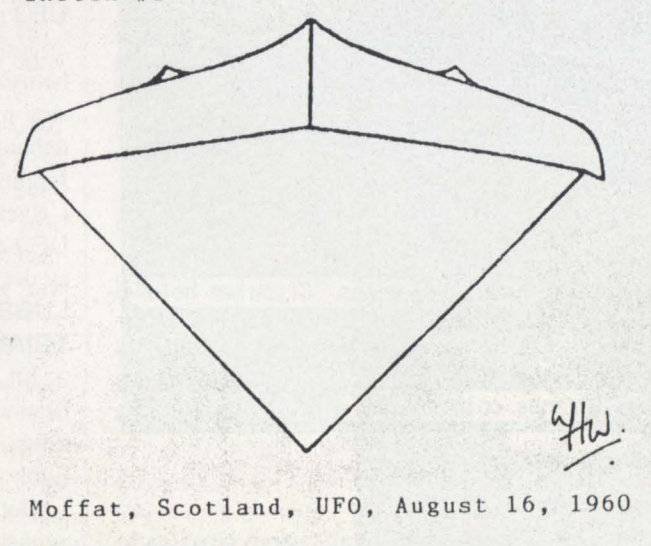
Skulle motorn stanna eller framdrivningen klicka, vilken den nu än är, kan UFO-triangeln glidflyga till jorden precis som den amerikanska rymdfärjan. Ett "flygande tefat" däremot skulle fladdra mot sin undergång (kanske var det just det som hände 1947 vid den nu världsberömda

"Roswellincidenten").

Tefatet och klotet är kanske mera användbara ute i rymden, men för luftspaning och återinträde i jordatmosfären är UFO-triangeln utan konkurrens.

Många tror kanske att UFO-triangeln inte lämpar sig för skarpa svängar i 90 eller 180 grader men om trögheten hos farkosten kan nollställas, som vissa flygexperter nu misstänker, spelar det

Sketch #1

"SKOTTLANDSTRIANGELN"

himlen. Den 3 juli 1882, såg amerikanska astronomer två lysande trianglar nära månen. Tre minuter senare dök två mörka trianglar upp och närmade sig det första paret. När de möttes försvann alla fyra.

Den 3 augusti 1886, såg samma franska astronom som tidigare, och nu i sällskap med en kollega, hur ett stort

kamera. När han kom tillbaka hade ljuset mattats och den svarta triangeln syntes dåligt mot den mörka himlen. Han kunde dock se ett rött, blinkande ljus mitt på undersidan av den och innan den flög bort hann han ta en bild. Tyvärr framgår den för dåligt för att kunna publiceras här.

Strax efter elva på förmiddagen den 26 augusti 1990, inträffade något så sällsynt som en dagsljus-observation av en UFO-triangel.

Ito och Harou Tsutsumi spelade golf på Takeo Country Club i Kitagatamachi när de plötsligt fick se ett blinkande ljus på himlen. I tron att det var ett flygplan brydde de sig först inte om det. När det kom närmare såg de emellertid att det var triangelformat och av en typ de aldrig sett tidigare.

Flygkroppen var mörkgrön. Farkosten roterade sakta och ett ljud ifrån den påminde om hammarslag mot metall. När triangeln roterade strålade ett orangefärgat ljus ut från ett hål på undersidan som var minst en meter i diameter. UFO:t var ca 15 meter långt.

Vid 19-tiden en kväll i början av januari 1994, färdades Satoshi Chiyojima i bil mellan Fujitsugun och kontoret i Sagashi. Plötsligt fick han syn på en UFO-triangel på himlen som hade ett ljus i varje hörn. UFO:t var svart med ett rött ljus i nosen och vita ljus på sidorna.

En stråle sköt ut från farkosten och lyste upp hela insidan på vittnets bil. Satoshi blev rädd men inte skadad. UFO:t flög i samma riktning som bilen men fortsatte när Satoshi stannade.

Omöjligt skarpa svängar till trots, finns det då några bevis för att de svarta, oidentifierade flygande trianglarna är bemannade?

Svaret är ja!

BESÖKAREN FRÅN TREDJE GALAXEN

Vid 23.30-tiden på natten den 6 december 1978, överraskades nattvakten Piero Zanfretta i Torriglia nära Genua i

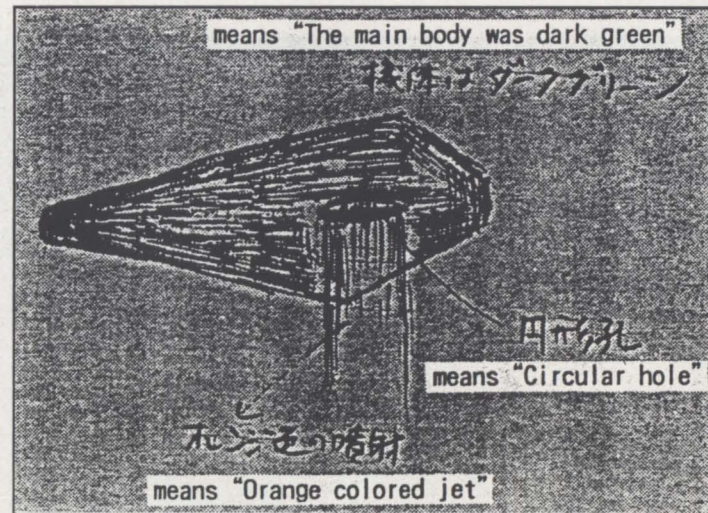
Italien av en jättelik humanoid som kommit i en UFO-triangel och påstod sig vara från den "tredje galaxen".

Under hypnos, utförd av professor Mauro Moretti, chef för ansedda "Italian Association of Medical Hypnosis", med ytterligare en hypnotisör och en psykoaterapeut närvarande, berättade Zanfretta bl a att de jättelika humanoiderna planerade att återvända till jorden och då komma i mycket större antal! De talade inte italienska med honom, utan översatte allt som sas med hjälp av en "lysande apparat".

Flera andra vittnen nära Torriglia såg den vitlysande triangeln på himlen, samtidigt som Zanfretta i sin radio rapporterade att den lyfte från marken och forskarna hittade också spår efter farkosten.

ULTRA-VIOLETT LJUS

I Sverige har UFO-trianglarna setts i minst 25 år, kanske ännu längre och klockan 19.47 på kvällen den 30 april 1971, såg Gunvor Pålsson i Halmstad en triangel komma in från havet. Den utstrålade ett ultraviolett ljus och försvann sedan i nordostlig riktning.

"JAPANTRIANGELN"

Vittnet blev totalt paralyserad och fick även sömnsvärigheter efter observationen.

Klockan 17.15 på kvällen den 31 december 1978, såg Gert-Inge Svensson och Per-Arne Nyberg i Bärsta i Uppland ett föremål som kom från nord-nordväst och på mycket låg höjd.

I nosen fanns ett fast vitt ljus och på höger respektive vänster sida en röd och en blå lampa med fasta sken. På varje "vinge" i den breda bakändan fanns en blå och röd blinkande lampa och på

mitten två röda lampor med fast sken. Det enda ljud som hördes var ett svagt susande eller fräsande. Farkosten gick på ca 30 meters höjd och farten uppskattades till 40-50 km i timmen.

Klockan 22.40 den 12 april 1980, såg illustratören Deszö Sternoczky i Helsingborg en UFO-triangel som var tre gånger så stor som fullmånen. Medan den flög österut ökade det gula ljuset i styrka och det blev starkare, men inte bländande.

Klockan 20.15 på kvällen den 3 februari 1983, såg två anonyma kvinnor en UFO-triangel som var större än ett passagerarflygplan och som långsamt flög över Blötberget, ca 10 km väster om Ludvika i Dalarna. Den var svart utom i de yttersta kanterna, som lyste med en klart röd färg.

Klockan 19.30 på kvällen den 26 mars 1986, såg ett anonymt vittne en UFO-triangel över sjön Barken nära Smedjebacken i Dalarna. I nosen hade den 8 lampor i cirkelform och i profil syntes lika många.

Men i USA då, frågar sig säkert många lite misstänksamt, har man inte sett några mystiska trianglar där? USA brukar ju annars vara först med det mesta, så även en annorlunda design på UFO:n.

Jodå, UFO-trianglarna har även hemsökt USA, även om det inte fått lika stor publicitet. Orsaken till det är dels debunking, dels att det aldrig tidigare funnits en UFO-tidning för allmänheten i Sverige, men mest beror det på att UFO-trianglarna behandlades så positivt av det belgiska flygvapnet.

LUBBOCKLJUSEN VAR TRIANGLAR

Ett av de UFO-fotografier som fascinerade mig själv mest under den tidiga eran i Sverige är de s k Lubbockljusen 1951.

Det började på kvällen den 25 augusti, när fyra unga män vid Texas Teknologiska Institut blev de första vittnena till en V-formation dubbla rader ljus som passerade över Lubbock med en hastighet av flera tusen kilometer i timmen.

Natt efter natt återkom ljusen och sågs av tusentals människor. Den 31 lyckades Carl Hart fotografera dem.

På den tiden hette det att Hart bara tagit en bild och ingen upplyste om att den var retuscherad när den publicerades i dåtidens tidningar, som var hårt styrda

"LUBBOCK-LJUSEN"

av de amerikanska myndigheterna.

Flera bilder existerar alltså och på de oretuscherade syns att farkosterna i själva verket var UFO-trianglar!

De dök upp igen redan 1982, då en UFO-triangel observerades den 31 december och bara

några minuter före det nya året, över Kent Cliffs i delstaten New York.

Bilar på närbelägna Interstate 84 stannade och folk stirrade häpet på en triangel stor som en fotbollsplan och med mångfärgade ljus, som sakta flög norrut.

Kent Cliffs ligger i Putnam County och Hudson River-dalen och trianglarna höll sig länge kvar i området. De fortsatte att dyka upp med jämna mellanrum under hela 80-talet och den 17 mars 1983 såg hundratals vittnen ett "bumerangformat" UFO med mångfärgade ljus som flög över väg 84.

Farkosten var så stor enligt flera vittnen, att "den fyllde hela himlen"!

I närbelägna New Fairfield sågs den av sex polismän, och en pilot som i bil var på en väg i närheten berättade senare att en ljusstråle från triangeln "helt slukade min bil och när jag var som räddast hörde jag en röst säga: Var inte rädd vi utför bara en test!"

Trots att händelsen den 17 mars var spektakulär, var det ingenting mot vad som följde en vecka senare.

På kvällen den 24 mars, dök en UFO-triangel upp mellan 20-22.00, och sågs av tusentals människor längs Hudsonsdalen. Farkosten var stor som en fotbollsplan (ca 70 x 100 meter) och myndigheterna blev helt nedringda av upphetsade vittnen.

Några rapporterade också att UFO-triangeln riktat strålar ner mot deras hus och lyst upp gårdsplanen som mitt på ljusan dag. Polisen skickade ut så mycket folk man kunde undvara, och i efterhand framkom det att även enskilda polismän hade ovanliga upplevelser.

TRIANGEL ÖVER POLISBIL

En polisman från New Castle

rapporterade med nervös röst till stationen, att en UFO-triangel hängde över hans bil och att han behövde omedelbar assistans! Han fick emellertid svaret, att UFO-trianglar sågs över hela delstaten och att man hade händerna fulla.

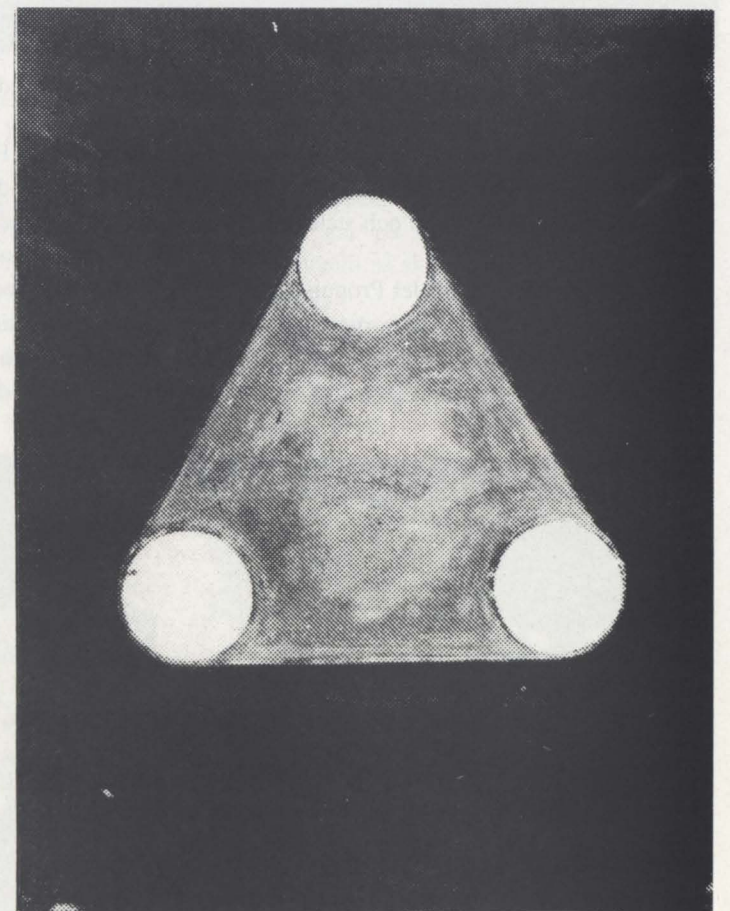
UFO-trianglarna var en så chockerande syn, att mer än 100 människor lämnade sina bilar på motorvägen och gick ut för att titta på dem. En IBM-chef berättade senare att en triangel var så stor, att den liknade "en mindre stad i skyn"!

Ett av de mest kvalificerade vittnena den här natten var Bill Hale, då chefsmeteorolog för "National Weather Corporation" på Westchester-flygplatsen i White Plains och tränad i att känna igen alla typer av flygplan.

Hale såg en UFO-triangel nära väg 134 i Yorktown. Ljuset kom

söderifrån och han blev betänksam över att det gick så lågt och så sakta. När det närmade sig såg han att det var en triangelformad farkost med V-tecken på undersidan.

När Hale steg ur bilen passerade triangeln rakt över honom, sedan slocknade dess ljus. De tändes på nytt en stund senare och UFO-triangeln svävade stilla och ljudlös på ca 350 meters höjd innan den försvann.

"HELSINGBORGSRIANGELN"

Med så många vittnen tycker man att någon skulle ha fått en bra bild av trianglarna, men av 100-tals bilder och ett antal filmsnuttar kunde bara en liten

procent användas och ingen av dessa är så bra att den kan återges här.

ÄNDRADE FORM

Under resten av året sågs den bara sporadiskt, men sommaren 1984 var det dags igen för en större uppvisning.

UFO-triangeln sågs av tusentals människor både den 12 och den 24 juli, då den dök upp över sydöstra New York och västra Connecticut. Den här gången såg den först ut som en bumerang, sedan en triangel och så ändrade den sig till en oval form!

Tidigare hade den kanske flugit med bara halva kroppsytan tänd, spekulerade ufologerna. Tar man en oval och suddar halva så får man ju fram en bumerangform. Samtliga vittnen var överens om att den varit mångfärgad och stor som en fotbollsplan, eller till och med ännu större.

Vid 22.15-tiden på kvällen den 24 juli, fastnade emellertid UFO-triangeln på video när den filmades av ett vittne i Brewster.

Strax därpå svävade den över Indian Point-kärnreaktorn i Buchanan, bevitnad av tolv tekniker och flera ditkallade polismän. Det var första gången myndigheterna erkänt, att ett UFO svävat över en federal och statsägd kärnreaktor.

Videon granskades vid Jet Propulsion Laboratory i Pasadena, Kalifornien, och deras slutsats var att ljusen inte kunde identifieras och att de härrörde från ett

stort fast föremål.

OMBORDTAGNINGAR PÅ TRIANGLARNA

I Philip J. Imbrognos bok om händelserna; "Night Siege: The Hudson Valley UFO Sightings", står det inte ett ord om att UFO-trianglarna också landade och tog ombord människor (för samma slags undersökningar som tidigare sägs ha utförts av Dom Små Grå?).

Dessa händelser censurerades nämligen bort av Dr. J. Allen Hynek, död sedan några år tillbaka och hyllad för sin vetenskapliga inriktning i UFO-gåtan, men av många också misstänkt för att vara CIA-agent (det tror bla Bevan Berthelsen i Köping, en f d ordförande i UFO-rörelsen), vilket väl också skulle förklara varför ombordtagningarna ströks i Imbrognos bok, då CIA alltid haft policyn att "inte oroa folk med UFO".

Att Hynek verkligen censurerade boken erkänner Imbrogno i tidskriften "Fate UFO Issue", september 1995, och avslöjar samtidigt att han dokumenterade 80 fall av ombordtagningar i Hudsonsdalen.

Är det vad det handlar om - ombordtagningar på trianglarna? Jag har själv ett unikt, svenskt material om ombordtagningar och även i det finns vittnesmål om triangelformade UFO:n och antydningar om att det kan ha gjorts undersökningar på dessa.

Ingen kan idag säga varför fenomenet ändrat form och beteende, från tefat till trianglar, från landningar och observationer till ombordtagningar och undersökningar - även om det sistnämnda alltså har inträffat tidigare.

Programmering eller desinformation

Håller vi människor på att programmeras inför en masslandning vid sekelskiftet som vissa påstår? Programmeras för att inte vara lika rädda som vi kanske skulle ha varit annars, om de gett sig tillkänna som en blix från en klar himmel.

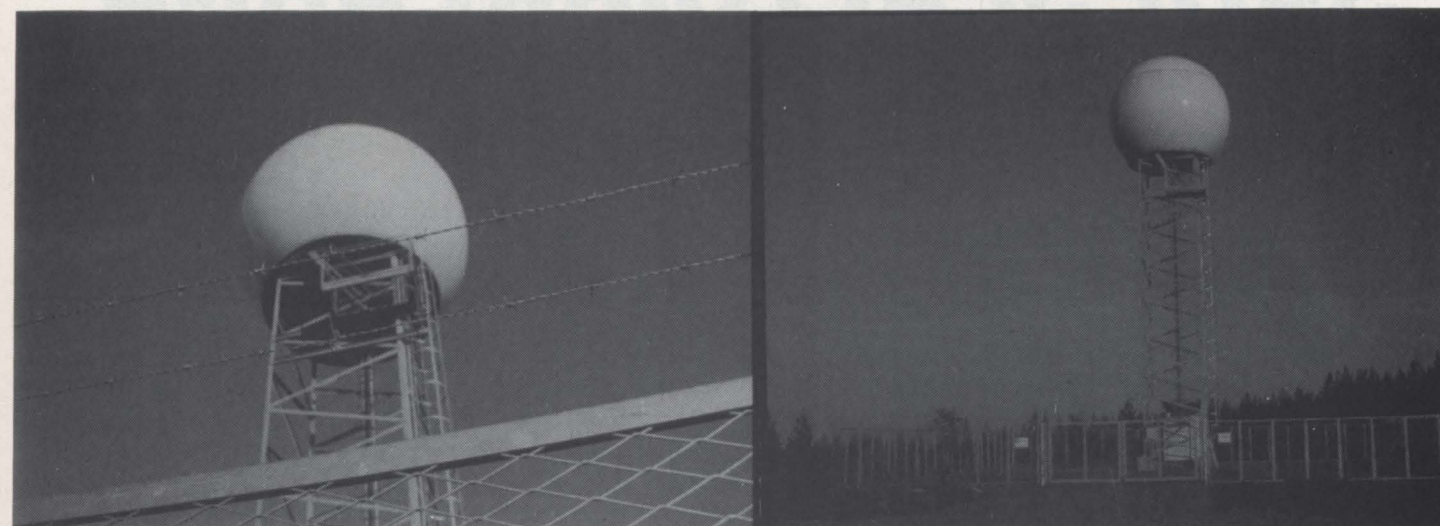
Eller handlar det om ren desinformation, i den bemärkelsen att fenomenet visar upp sig som det gör, för att dölja sin verkliga sida och sitt hittills okända syfte?

UFO-trianglarna tycks ha kommit för att stanna på 90-talet och är, som tidigare nämnts, ett globalt fenomen som väcker lika stor uppståndelse vart det än kommer. En orsak till det är säkert att triangeln för tankarna till ett jordiskt flygplan.

Har du som just läst det här reportaget själv sett en UFO-triangel? Vet du någon annan som har gjort det? Ring eller skriv till Arkiv X, telefonnummer och adress på sidan 7.

ARKIV X avslöjar: FOA-RADAR I DALARNA SER UFO:s UNDER CIVIL TÄCKMANTEL

Reportage & foto: Jan-Ove Sundberg

Ingenstans i Sverige ses så mycket UFO:s som i Dalarna.

Så har det alltid varit och ingen vet varför. Bergsområden tycks dra till sig fenomenet, det har man konstaterat även på andra håll i världen, men någon hypotes om varför det egentligen är så, har ännu inte sett dagens ljus.

1985 upplevde Dalarna sin största "invasion" någonsin, då man fick in drygt 200 rapporter på en månad och UFO:s kretsade över nästan vartenda litet samhälle i masriket.

Nu har försvaret gjort en helomvändning i UFO-frågan, och ÖB vill veta vad som egentligen händer i vårt luftrum, framför allt i Dalarna. Uppdraget har inte oväntat gått till FOA, som i tysthet undersöker fenomenet. FOA har sedan några år tillbaka kunnat se UFO:s med hjälp av radaranläggningar som uppförts under civil täckmantel.

En radaranläggning som ser hela masriket står på Granberget strax söder om Siljansnäs och kallas officiellt "Väderradar Leksand". Den påstås vara ett samarbetsprojekt mellan Vägverket och SMHI.

En informationstavla vid anläggningen upplyser följande: "Den här anläggningen är en väderradar. Med hjälp av den kan man kartlägga och följa

nederbörd (regn, snö, hagel) inom ca 20 mil runt Leksand. Informationen från väderradar Leksand sänds via telenätet till SMHI i Norrköping flera gånger i timmen. Liknande väderradar finns på ett 10-tal platser över hela Sverige. Informationen används i SMHI:s prognosarbete och av kunder som behöver radarbilder för sin planering. Tex använder Vägverket radarinformation och prognoser för att planera vägunderhållet. Har du frågor är du välkommen att kontakta SMHI i Norrköping".

Arkiv X ringde ingenjör Kjell Nygren på SMHI i Norrköping, chef för stationsnätet och ansvarig för att meteorologerna får underlag för sina prognoser.

* Vad ser ni på er väderradar Leksand?

Kjell Nygren: Vädersystem. En förutsättning för att man ska se dom är att dom innehåller vatten eller annan nederbörd och således är kompakta. Är dom det kan man följa deras rörelser och hastighet och få fram tex intensiteten på nederbörden.

* Kan ni även se UFO:s?

Kjell Nygren: Njaa.. på det gamla väderradarsystemet kunde man se flygplan och följa dom, om man hade tid med det.

* Så den nya väderradarn skulle vara sämre?

Kjell Nygren: Nej, så menar jag inte. Väderradarn är inställd på ett visst värde och går på det hela tiden, men rent manuellt så skulle man kanske kunna se något..

* UFO:s menar du?

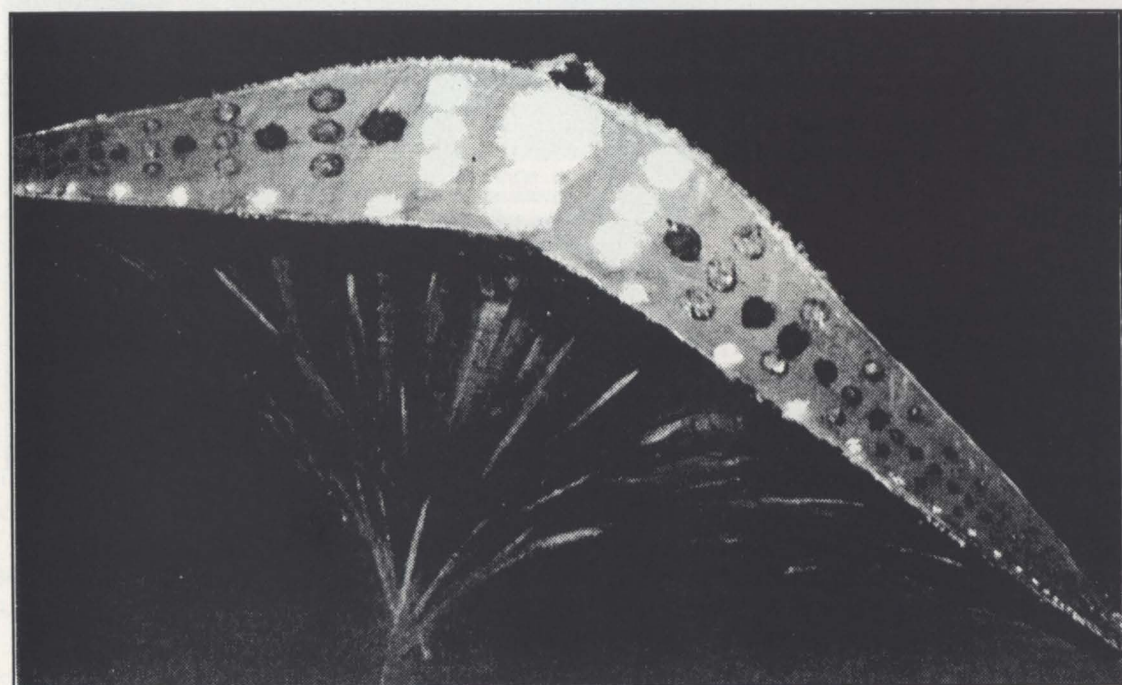
Kjell Nygren: En väderradar och en vanlig radar är inte uppbyggda på samma sätt..

* Men om det kommer ett kompakt föremål borde ni väl kunna se det på er väderradar, vad det än är?

Kjell Nygren: Det vill jag inte svara på.

Människor och myndigheter som inte vill svara, och som slingrar sig hela tiden som Kjell Nygren gjort här, har vanligtvis något att dölja och enligt uppgifter som Arkiv X har arbetat andra väderradar i FOA:s regi, under täckmantel hos SMHI, på samma sätt. Dessa finns bl a i Göteborg och på Gotland - områden där man ser och rapporterar mycket UFO:s.

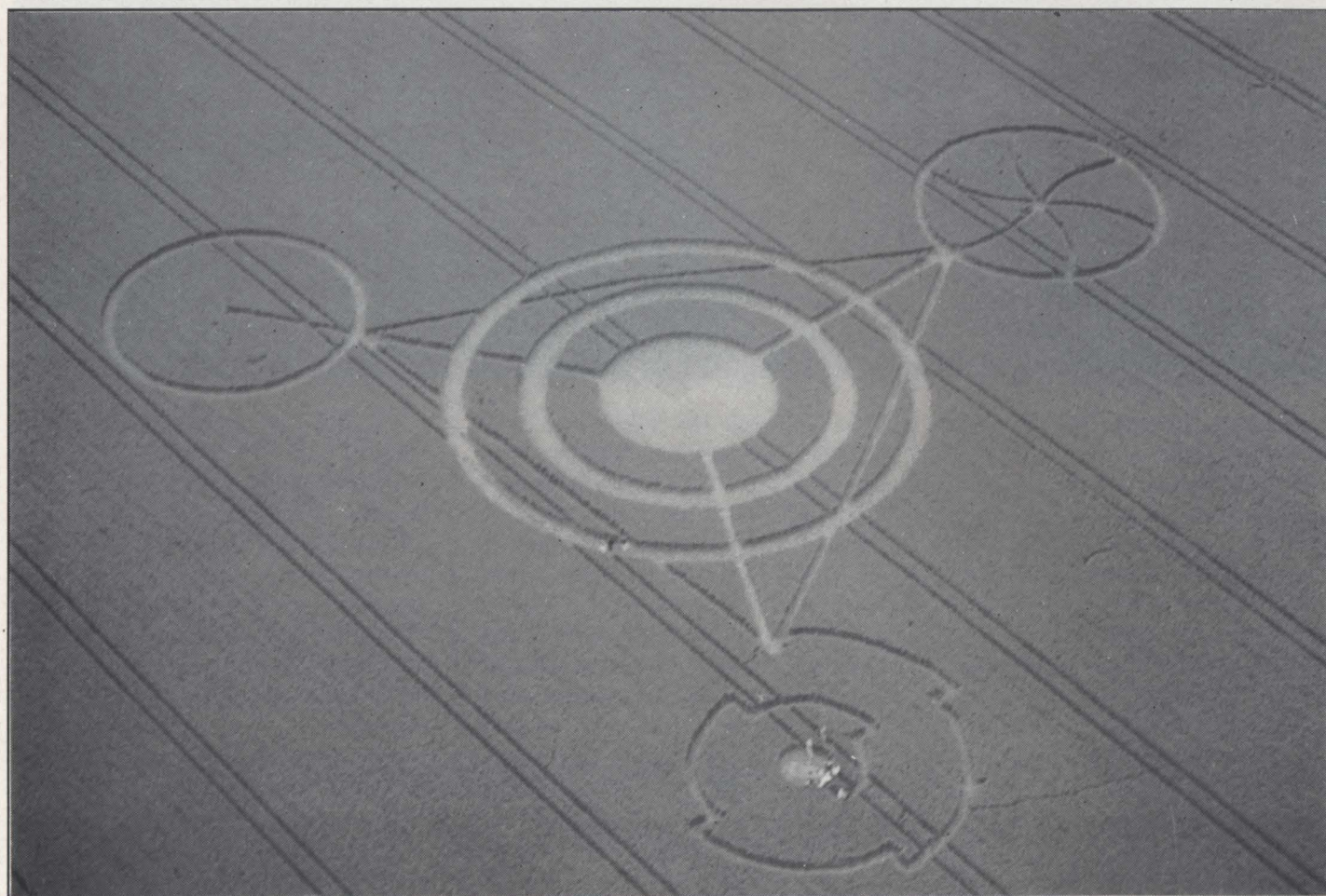
Ingen på FOA vill varken bekräfta eller dementa att man är huvudansvarig för nämnda radaranläggningar, ett projekt som tycks ha högsta prioritet och omges av total sekretess.

"USA TRIANGELN"

Ny serie: SANNINGEN OM SÄDESFÄLT CIRKLARNA

Översättning: Peter Caspersson. Foto: George Wingfield. Illustration: Linda M. Howe.

Sädesfältcirklarna är inte en bluff, trots påståenden om motsatsen.

Mer än 2 000 enkla cirklar, keltiska kors och alltmera komplicerade s k piktogram har hittats i sädesfält i södra England sedan 1978. Hundratals har rapporterats från ett dussin andra länder, däribland Japan, Australien, Kanada, USA och Sverige.

När cirklarna plötsligt ändrade form 1990, till komplicerade rektanglar, trianglar och ovaler, så väl som cirklar och ringar stora som fotbollsplaner, sa astronomen Archie Roy vid universitetet i Glasgow, att han var övertygad om att

mänskligheten fått kontakt med en avancerad intelligens!

1991 hittade man formationer som liknade komplicerade stegar, och insekter. Säsongen kulminerade med en stor, geometrisk formation nära Barbury Castle som hittades klockan sex på morgonen den 17 juli.

Den liksidiga triangeln mätte 53 meter per sida. Vid varje spets fanns olika formationer, omkring 23,5 meter i diameter.

Formationen fanns inte på åkern så sent som klockan 22.00 kvällen innan, när ett TV-team filmade i närheten.

Föreståndaren för Waterstones bokhandel i Bristol, berättade för bonden som ägde åkern, George Wingfield, att han och två andra sett sex pulserande ljus och ett större, mörkt föremål på himlen samma natt. Andra talade om att de sett ovanliga ljus över Barbury Castle, norr om Avebury.

"SOM OM 100 FLYGPLAN PASSERADE"

Uppsyningsmannen, som bor i ett annex intill Barbury Castle, hade hört ett "kolossalt oljud" vid 3.30-tiden på morgonen den 17 juli 1991, som han beskrev lät "som om 100 flygplan

passerade".

Ljudet upphörde tvärt några minuter senare, men det slog honom aldrig att titta ut. Uppsyningsmannen var väl förtrogen med lågtflygande plan, då Barbury Castle ligger i närheten av RAF-basen Lyneham.

Betande får i närheten skadades inte, men ägaren hittade djuren i ändra ändan av betet, dit de aldrig hade gått tidigare, som om de hade skrämts av något.

En månad senare hittades en annan matematisk formation, 47 meter bred, på en åker nära Ickleton, ca två mil söder om Cambridge.

FRAKTAL-GEOMETRISK

Formationen kallas "Mandelbrot" efter IBM-forskaren Benoît Mandelbrot, som utvecklade fraktal-geometrin, vilken används för att studera "kaosteorin" och dess tillämpning på växtmönster i naturen, men också föränderliga priser.

Fraktal-geometri avslöjar, att det sätt på vilket träden växer längs stranden av en sjö, det sätt på vilket isen spricker, moln formar sig, eller kaffepriset går upp och ner, har en märklig matematisk formel.

Ordet "fraktal" kommer från det

latinska verbet "frangere", att dela, och det engelska ordet "fracture" och "fraction". James Gleick beskriver denna nya vetenskap i sin bok "Chaos":

"Fraktala dimensioner blir ett sätt att mäta egenskaper som annars inte har någon klar definition: graden av ojämnhet och brutenhet eller det oregelbundna i ett föremål. En slingrande kustlinje, till exempel, har trots sin omätliga längd ett visst mått av ojämnhet".

Mandelbrot specificerar olika sätt att kalkylera de fraktala dimensionerna på verkliga föremål och låter sin geometri påstå, att det finns oregelbundna mönster i den, som han studerat i naturen. Påståendet är att graden av oregelbundenhet, förblir konstant över olika skalor, och ovanligt ofta stämmer det påståendet.

Om och om igen manifesterar världen en regelbunden oregelbundenhet. Formerna är definierade, inte genom att man en gång löst en ekvation, utan genom att upprepa dem i en matarslinga - vilket är kontentan av Mandelbrots tes.

Kan något där ute försöka förstärka uppfattningen, att vårt universum kan definieras genom att repetera

matarslingan, som föddes matematiskt och som drivs av vårt medvetande?

FÖRUTSPÅDDE SÄDESFÄLT CIRKLARNA

En som förutspådde sädesfältcirklarna var Isabelle Kingston, som 1984 flyttade till södra England i övertygelsen att grevskapet Wiltshire inom en nära framtid skulle bli världsberömt för extraordinära händelser.

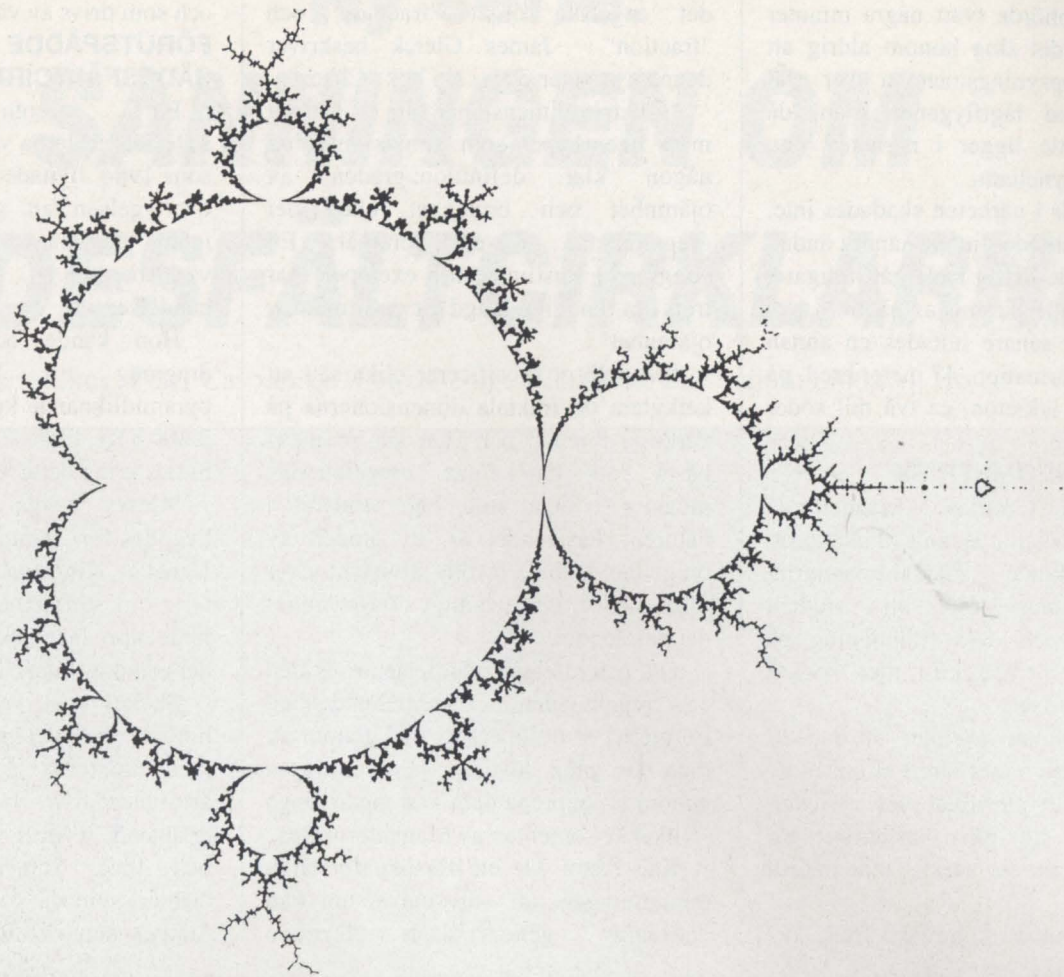
Hon kände också en oförklarlig dragningskraft till Silbury Hill, en pyramidliknande kulle uppförd omkring 2 800 f.Kr. Flera stora cirklar har senare hittats kring detta fornminne.

"Dessa heliga platser i Wiltshire byggdes för femtusén år sedan", säger Isabelle Kingston. "Många religioner talar om storsvuxna, långa varelser som lärde upp människorna och förändrade deras medvetande".

Skelett från yngre stenåldern, som hittats i engelska gravar, har ett samband med sumererna i Mesopotamien i fjärde årtusendet f.Kr. Kulturen, vars ursprung är okänd, levde i vad som idag är Iran och Irak. Sumererna tillbad långa "gudar" som de kontaktade i höga torn. Statyer och ristningar av dessa väsen

Den 12 augusti 1991: Mandelbrotformation är ca 40 meter bred och hittades i ett vetefält söder om Cambridge.

Datorframtagen Mandelbrot med hjälp av formeln

$z \rightarrow z^2 + c$. Ta ett komplext nummer och multiplicera det med sig självt och lägg till det ursprungliga numret.

visar att de hade stora konformade huvuden.

MEDVETANDEHÖJNING?

Isabelle Kingston och andra, som studerar sädesfältcirkelarna, undrar nu om samma intelligens är tillbaka och på nytt försöker ge oss människor en medvetandehöjning.

"Vår planet behöver hjälp", säger hon. "Vi lever i farliga tider. Jag tror att sädesfältcirkelarna vill visa oss ett nytt sätt att rädda planeten, och klarar vi inte att tolka budskapet så går vi under..".

Två organisationer studerar idag de engelska cirkelarna.

"Circles Phenomenon Research International" (CPRI), som leds av Colin Andrews, ingenjör, författare och dess grundare och "Center for The Study of Extraterrestrial Intelligence" (CSETI), som leds av Steven Greer, en akutläkare från Nordkarolina i USA, bosatt i England.

"NÄRKONTAKT AV 5:e GRADEN"

CSETI:s mål är en "Närkontakt av 5:e

Graden", med intelligensen bakom cirkelfenomenet. Greer är övertygad om att främmande intelligenser från någon annanstans i universum besöker oss och bl a har skapat cirkelarna och att dessa innebär att vi kan söka kontakt med dem.

Sambandet mellan UFO:s och de moderna sädesfältcirkelarna började 1980, men det är först på 90-talet man fått vad man anser är bevis, för att oidentifierade flygande föremål verkligen har ett samband med de säregna mönstren.

Den 12 juli 1990, uppstod ett 120 meter långt piktogram nära Alton Barnes, som ingen sett tidigare. Det nya mönstret hade en utlöpare som liknade en gammal nyckel.

När Steve Alexander två veckor senare videofilmade piktogrammet, dök plötsligt ett runt, vitt föremål upp och tycktes röra sig över åkern.

Ett år senare, den 19 augusti 1991, videofilmade de tyska studenterna

Constantin och Mucki von Durckheim ett liknande vitt, diskusformat föremål över en sädesfältcirkel nära Barbury Castle.

I juni 1989 flög Colin Andrews i helikopter med ett kanadensiskt TV-team och visade dem 11 cirkelarna nära Sudbury Hill. Klockan 12.45 nästa dag, såg ett vittne ett 10 meter i diameter stort, orangefärgat ljus som rörde sig vertikalt mot en åker framför Sudbury Hill.

Vittnet kunde se ett träd på gränsen till vetefältet i silhuett, mellan sig själv och huset, och visste på så sätt att föremålet varit nere på marken bland de 11 cirkelarna.

Nästa morgon hittades en 12:e sädesfältcirkel!

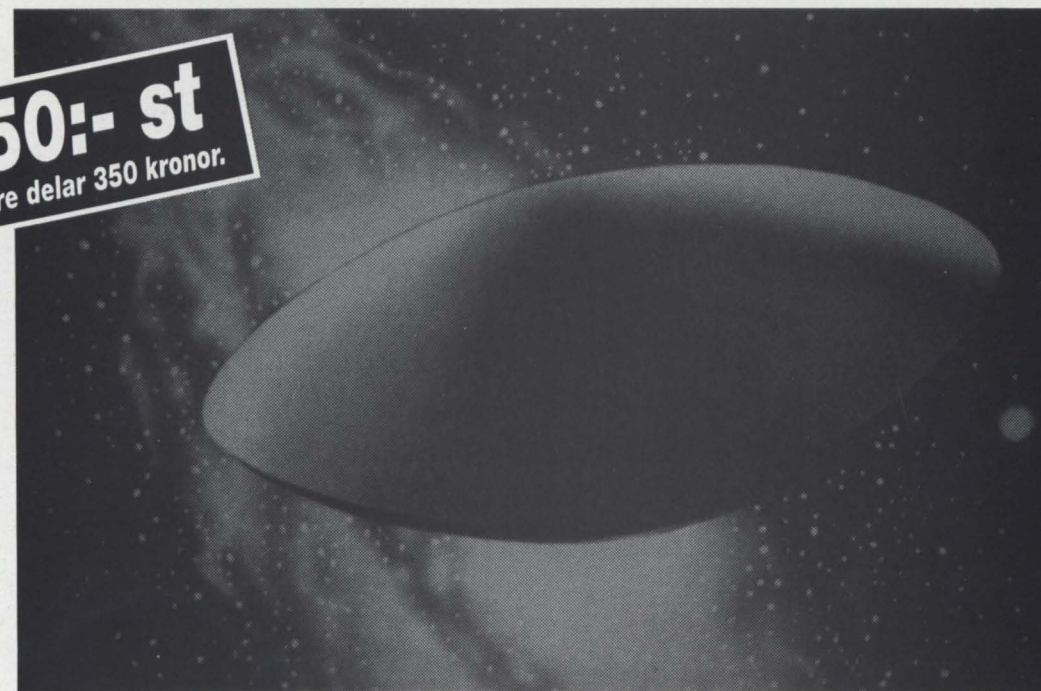
I NÄSTA NUMMER:

Telepatisk kontakt med intelligensen bakom sädesfältcirkelarna.

Annonssida

Tre delar lång UFO-video: **SANNINGEN OM DE "FLYGANDE TEFATEN"** EN DOKUMENTATION AV SVERIGES STÖRSTA UFO-SEMINARIUM 1994.

150:- st
Alla tre delar 350 kronor.

Band 1 innehåller godbitar som föredraget om "Fantomubåtarna" av Jan-Ove Sundberg, UFO-händelser på västkusten upplevda av Inge Falk, Carl-Axel Jonzons möte med andra intelligenser och Per-Anders Långsvens egna närkontakter och redogörelse för den stora flapan i Dalarna 1985.

Band 2 innehåller ett föredrag av psykiatriker Marcel Westerlund, som själv haft en UFO-observation, och som frågar sig: UFO - vad är friskt, vad är sjukt? Mirjam de Boehme berättar om sina kontakter med rymdbröderna och "My contact with ET's and how it changed my view on reality" är ett engelskt föredrag av amerikanen Virgil Armstrong.

Band 3 innehåller Sten Lindgrens spännande föredrag om en planerad utomjordisk överflygning i Sverige 1965, dansken H.C. Pedersens närkontakter privat och i flygvapnet och Jannike Jarlums upplevelser under rubriken "Närkontakter av tredje och fjärde graden förändrade mitt liv".

SÅ HÄR BESTÄLLER DU:

Alternativ 1. Skriv direkt på ett inbetalningskort vilket/vilka band du vill beställa samt rätt belopp.

Glöm inte ditt namn och adress. Postgiro 429 78 45 - 2, ET-Produktion.

Gå till posten och betala så kommer banden inom 3 veckor. Inga ytterligare avgifter tillkommer.

Alternativ 2. Fyll i nedanstående annons (det går bra att skriva av den om du inte vill klippa sönder tidningen) och skicka till ET-Produktion, Box 9109, 580 09 Linköping.

Postförskottsavgift tillkommer vid alternativ 2.

Namn:

Adress:

Band nummer:

Kostad: 150 kronor st eller vid beställning av samtliga tre delar 350 kronor. Pack & porto ingår.

PIKTOGRAM FÖRBLUFFAR NORRMÄNNEN

Reportage, foto & illustration: Knut Aasheim. Piktogramfoto: Brynjar Eidstuen

På morgonen den 22 augusti 1995, kom piktogrammet till Norge.

Då hittade lantbrukaren Arne Lindbak en lång, märklig symbol i sin kornåker på Eltons Gård, belägen 2-3 km öster om Raufoss, elva mil nordväst

om Oslo. Väg 89 ligger bara fem-sex meter från avtrycket, som gick söderut och vinkelrätt mot vägens riktning.

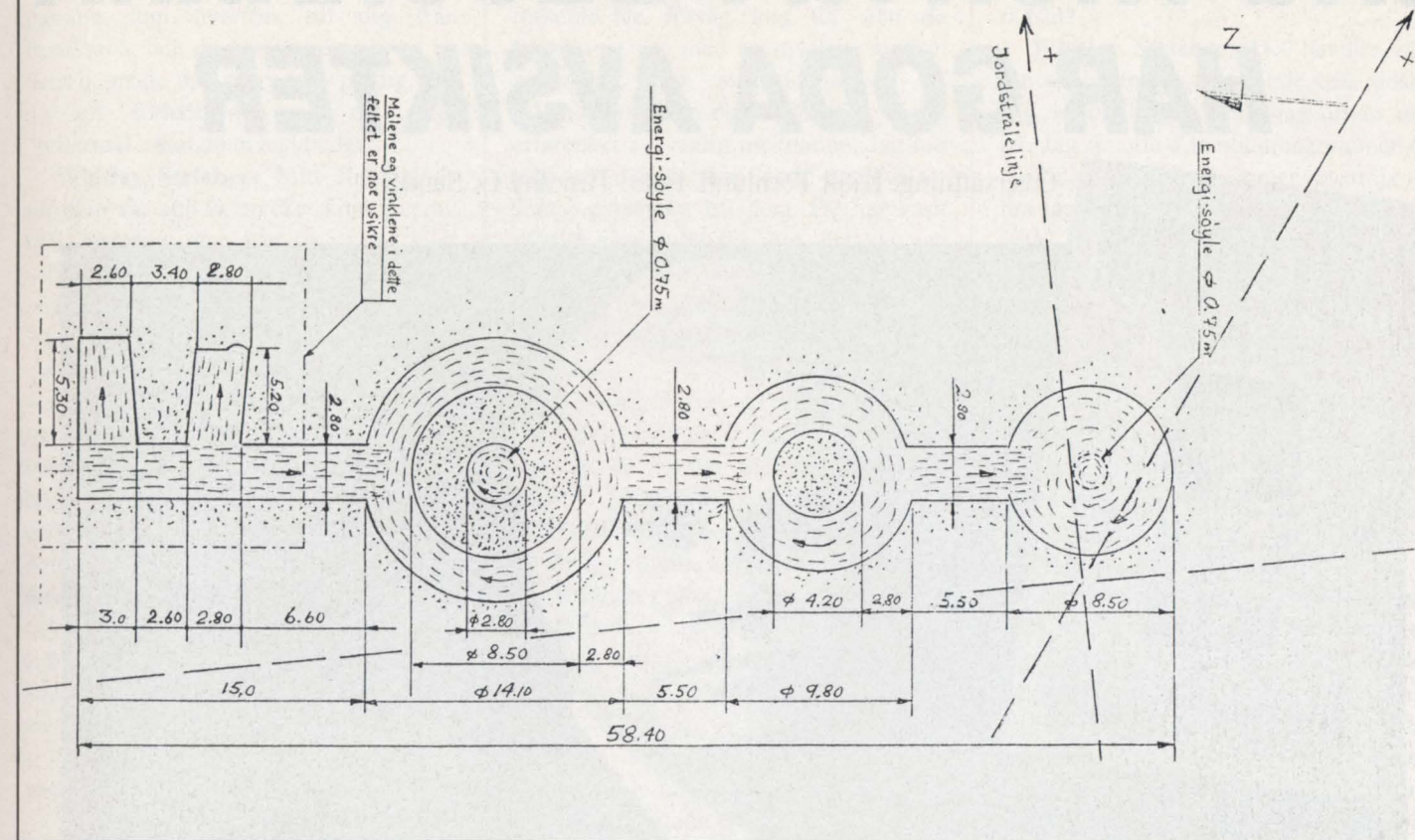
Jag var på plats ett dygn senare.

NYCKELSYMBOL

Piktogrammet var en 58,4 meter lång

s k nyckelsymbol, med tre cirklar. Den största hade en diameter på 14,1 meter, den mellersta på 9,8 meter och den minsta på 8,5 meter.

Det fanns inga spår ut till avtrycket, varken gjorda av människor eller djur.

Kornet var horisontellt böjt, 8-10 cm över marken och Arne Lindbak själv menade, att detta talade mot att en bluffmakare dragit något över kornen eller pressat ned dem på annat sätt, då dessa i så fall hade knäckts.

Axet på kornen var inte brutet. Axet låg i horisontella bågar eller tänkta cirklar. Det var särskilt lätt att se i den inre delen av cirklarna, där varje, ax utgjorde en större del av dessa.

INGEN RADIOAKTIVITET

Undersökning med geigermätare och magnetometer visade ingen onormal radioaktivitet eller magnetism i avtrycket. Däremot registrerade mina pekare (ett instrument som utgörs av två vinkelformade pinnar, vilka fungerar på samma sätt som slagrutan) energikoncentrationer i centrum på två av de tre cirklarna. Dessa energipunkter hade en diameter på 75 cm.

Jag fann också att det gick en s k jordstrålningslinje rakt igenom de båda cirklarna. Den hittades också av Ottar Myhre vid "Norsk Parapsykologisk Förening", som var på platsen. Piktogrammet i Raufoss föregicks av en

rad fenomen.

Flera personer såg oidentifierade flygande föremål i området, djur betedde sig skrämt och oroligt och en granne berättade att huset skakat till, som om något stort flugit förbi det.

LYSANDE KULA

Klockan 22.30 såg May Grimsby och två bekanta en gulaktig, lysande kula som rörde sig i riktning mot Dalborgen, omkring en mil väster om Raufoss.

Kulan blinkade med ljus i flera färger och var ljudlös. Den kom samtidigt med ett flygplan, som enligt vittnena gick mycket saktare. Kulan gick så lågt att trion vittnen ansåg att den var på väg att landa.

En halvtimme senare såg ytterligare tre vittnen vad som förmodligen var samma fenomen, inklusive flygplanet.

För de här vittnena liknade fenomenet ett kraftigt ljus som blinkade i fem-sex olika färger. Det flög från Gjövik, som ligger ca 5 km norr om avtrycket, och mot Raufoss. Ljuset var ljudlöst och flög, som vittnena bedömde det, mycket högre än flygplanet.

OROLIGA OCH SKRÄMDA DJUR

Vid samma tid som den mystiska kulan flög omkring, uppförde sig Arne Lindbaks hästar på ett sätt som de aldrig gjort tidigare. De dök upp i en inhägnad alldeles intill huset som om de var oroliga för något. Dit kom de annars aldrig nattetid.

En åsna på en gård söder om avtrycket råmade i panik och hundar i grannskapet uppträdde som om något skrämde dem.

I skogen några hundra meter norr om väg 89, alltså på motsatta sidan om avtrycket, fann Gerd Lindbak en hög jord som var 1,5-2 meter i diameter och som låg där uppgrävd och helt omotiverad. Jorden var väldigt porös.

Det fanns ingenting som tydde på att den grävts upp av människor och inte heller att djur kraftsat fram den. Försök med pekare gav kraftiga utslag även där.

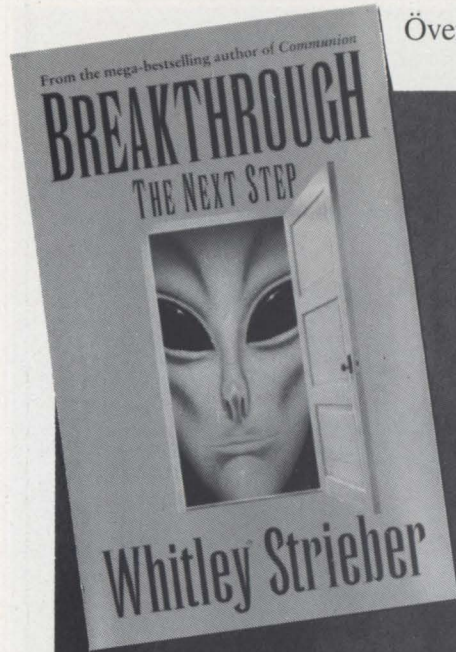
Några hundra meter norr om jordhögen ligger en granngård. Där upplevde man i den annars så vindstilla natten, hur huset plötsligt skakade till, som om något stort flugit förbi!

Saken är ouppklarad.

Intervju med Whitley Strieber:

JAG TROR ATT BESÖKARNA HAR GODA AVSIKTER

Översättning: Kjell Törnlund. Foto: Timothy G. Sanders.

Efter mer än sex års tystnad är Whitley Strieber tillbaka, författaren till de amerikanska bästsäljarna "Närkontakt" och "Genombrott", Forum 1988-89. Förra året kom hans nya bok i USA; "Breakthrough: The Next Step".

Det är en till största delen positiv bok, där Whitley Strieber för fram den angenäma tanken att besökarna är goda och har goda avsikter med oss människor. Det finns en del brasklappar, men Whitley Strieber framhåller att det endast beror på att vissa detaljer ännu är outredda och att det, precis som med oss människor, inte går att lita på alla

besökare.

Enligt Malin Höglund på Forum har förlaget dock inga planer på att översätta boken för en svensk publik, främst beroende på att den närmast föregående inte sålde så bra som man hade hoppats på.

Övertala Forum att ändra sitt beslut, det är boken värd! Ring Malin Höglund på 08.696 84 40.

Intervjun med Whitley Strieber publicerades i slutet av förra året i den amerikanska tidningen "Unsolved UFO Sightings" och gjordes av Sean Casteel. Den är något nedkortad.

* Varför har du valt att stiga fram i rampljuset på nytt?

Whitley Strieber: Jag drog mig tillbaka 1989 för att jag fått de bevis jag själv ville ha. Men det fanns också en rad obesvarade frågor. Kunde jag dra nytta av det som hänt mig? Fanns det ett värde i det? Fick jag inte ut något annat än en rad skrämmande upplevelser i natten, så kunde jag lika gärna glömma alltihopa. Men om jag kunde få ut något värdefullt av det, då var det idé att gå vidare. Jag fann snart att det hade ett värde för mig. Jag insåg att jag varit med om något unikt och nyttigt, något

som andra människor skulle finna lika välkommet i sina liv som jag, om de bara kunde hantera det som hänt och dra nytta av det.

* Du talar en hel del om kärlek och passion som överförs till dig från besökarna, och du berättar att när en av dem hoppade upp på ryggen på dig, såg du ert förhållande som ett slags "giftermål", kan du utveckla det?

Whitley Strieber: Mitt förhållande till dem var och är mycket komplicerat, och ingenting man kan se i svart eller vitt. När jag talar om det här i boken, talar jag också om vad som hänt andra. Jag citerar brev som berättar många elaka saker som besökarna gjort, enligt vårt sätt att se det, men jag tror inte att man kan tala om dessa saker som negativa eller positiva händelser. Det omfattar mycket mer än så. Det är en oerhört komplicerad upplevelse. Antingen hamnar du i en labyrinth som du sedan har svårt att hitta ut ur, eller också är det meningsfullt för dig. Jag vet i dagsläget inte vart det kommer att ta vägen, men just nu tycker jag att det är värt fortsatta experiment.

* Kan det inte vara farligt att experimentera med besökarna?

Whitley Strieber: Under tio år med besökarna har dom aldrig skadat mig. Inte heller känner jag någon i min bekantskapskrets som har skadats. Däremot har dom utmanat mitt psyke. Jag har fått 140 000 brev om ombordtagningarna, av människor från hela världen och väldigt få beskriver svåra upplevelser. Anledningen till att så många ufologer är så fixerade vid den negativa sidan av det här, är att de koncentrerar sig på människor som varit med om svåra saker. De människor som upplever detta som positivt, arkiverar upplevelsen som något okänt och berättar det på sin höjd för sina bästa vänner. Har de däremot en svår upplevelse ropar de på hjälp. På så sätt får ufologerna tag i 100-tals människor som ropar på hjälp.

* Utomjordingen som så att säga flyttade in och ledde din meditation, och som du fann väldigt trevlig, är ett fascinerande exempel på mänsklig-utomjordisk integrering. Vad har du för tankar om det idag?

Whitley Strieber: Jag mediterar ganska mycket. Alla som visar ett intresse för mig, eller vill umgås med mig, blir involverade i meditationen, då

den spelar en betydande roll i mitt liv. Huruvida besökarna blev involverade med mig för att de också är intresserade av detta, eller om det var på grund av något annat, vet jag inte. Men jag vet följande: De försåg mig då, och de förser mig nu, med en mycket, mycket användbar typ av meditation. 15 sekunder med besökarna är som 15 års erfarenhet av vanlig meditation. Jag har haft en del extraordinära upplevelser som jag kopplar till dem. De har varit väldigt värdefulla för mig, det kan jag inte förneka. Om detta är ömsesidigt vet jag inte. Men de har uppenbarligen försökt fördjupa vårt förhållande. Det är helt klart.

* I boken skriver du att en av "Dom Små Grå" flyttade in i tre månader hos er, kan du berätta lite utförligare om det?

Whitley Strieber: Det var längre än så. De har funnits här mycket länge. Vid tre tillfällen ganska nyligen, var de här två månader i taget. Det senaste besöket ser jag som något väldigt speciellt eftersom jag var fullt vaken när det hände, vilket jag är allt oftare nu för tiden.

Jag kände något vidröra mitt ena ben och när jag tittade efter stod det en blyg besökare vid fotändan av sängen. Den drog sig in i mörkret när jag upptäckte den, bort från det svaga ljuset som visar att alarmsystemet är påslaget. Trots att larmet inte gick blev jag inte rädd. Det har nämligen hänt förut. Jag vidrördes på nytt. Det var motbjudande. Jag drog undan benet. Då grabbade besökaren tag i benet och nu kunde jag inte titta på längre. När jag slöt ögonen hade jag motstridiga känslor inom mig och jag kände både äckel och något positivt. Jag vill inte beskriva det som kärlek, men det var ett accepterande och äckelkänslorna tonade bort. Samtidigt sa det mig, att det var lika svårt för besökaren som för mig. Jag var aldrig rädd under upplevelsen. Plötsligt vaknade katten och fräste till och då sprang den lilla varelsen iväg. Vår gamla katt, Sadie, gillade dem. Men vår unga hanne Coe vill inte alls ha med dem att göra. När jag går in i mitt meditationsrum, dit de ofta kommer, står han utanför och jamar tills jag släpper in honom. Han tycker inte ens om att jag går in dit. Coe är en katt som inte köper det här.

* I boken skriver du att du är

övertygad om att besökarna inte skadar dig när du upplever något?

Whitley Strieber: Ja, så har det varit i tio år nu.

* Hur balanserar du förtroende och rädsla?

Whitley Strieber: Det handlar inte om att balansera förtroende och rädsla. Jag är försiktig av mig, jag driver inte på. Jag är ofta i meditationsrummet nu för tiden, men det kommer att dröja ett bra tag innan jag vågar mig ut i skogen igen. De kommer allt närmare nu, och jag kan tillstå att jag inte känner mig helt säker på dem. Jag vill hålla dem på armlängs avstånd. Jag skulle nog inte kunna hantera det om de var tätt inpå mig hela tiden. Det är en sak att de dyker upp i några sekunder eller minuter, en eller ett par gånger i månaden, och en helt annan sak att ha dem inpå sig för alltid. Jag är inte redo för något sådant.

* När man läser din bok får man intrycket att du tror att du omedvetet sårar deras känslor. Tror du att en sådan känsla är verklig? Tror du att du blir älskad tillbaka bara för att du är jordisk?

Whitley Strieber: Jag tror att jag får ett väldigt kärleksfullt gensvar från dem. Samtidigt har jag ett intryck av att de känner sig förkastade av mig. På sätt och vis är det vad som sporrar mig och jag försöker få vårt förhållande att fungera på ett sätt som är acceptabelt för mig som person, för det verkar som om det här med ett bra förhållande är vad som måste redas ut. Som motpart tycker de likadant.

* Dina egna upplevelser och upplevelserna i många brev som du citerar, skiljer sig avsevärt från det vanliga ombordtagningsscenarioet, hur kommer det sig?

Whitley Strieber: Jag blev själv förvånad över att det vanliga ombordtagningsscenarioet inte dök upp. Folk rapporterar det helt enkelt inte. Jag vet inte om det är hypnos som framkallar felaktiga minnen, eller hur det ska tolkas. Några uppföljningar jag gjorde visade att de människor som upplevde ett sådant scenario befann sig i UFO-grupper eller nätverk för ombordtagningsoffer. Jag vet inte hur jag ska tolka det. Jag är ingen professionell forskare och jag tror att det krävs en vetenskapsman för att svara på det.

Vad jag vet är följande: breven till

mig är meddelanden. De är meddelanden från människor som haft upplevelser, som tror de haft upplevelser, eller som skrivit för att de övertolkat drömmar och annat och gärna vill ha upplevelser. Några har bluffat, men de flesta brev är äkta. Breven är från helt vanliga människor, som haft märkliga upplevelser. Det skriker de ut när du läser dem. Bluffmakarna är lätta att avslöja. Jag har inte samlat breven som "fall". I framtiden blir de kanske det, men jag har inte resurser att göra något med dem just nu. Skillnaden mellan breven, i vad människor och ufologerna själva rapporterar, är slående. UFO-rörelsen har - men jag säger inte att det är deras fel - bara fått tag i människor som haft negativa upplevelser. De utgör inte det stora flertalet.

* Utgör de en slags hårdvara, menar du?

Whitley Strieber: Nej, det menar jag inte. Om det verkligen handlar om

kontakt med utomjordingar, och det tror jag att det gör, kan de göra sina misstag precis som oss. Vissa människor tar de i för hårt med. Jag tror att de styrs av olika ideologier och vissa av dem är "brutalare" än andra. Vissa människor är också känsligare än andra, därför att de i sina liv haft andra negativa upplevelser av olika slag. Till slut har de kommit till psykologer, psykiatriker eller ufologer och bett om hjälp. Jag tror inte att OT-forskarna träffat andra än de som behövt hjälp. De har inte konfronterats med genomsnittsupplevelsen. Det som händer människor är så mångfasetterat att det inte finns någon enkel lösning.

* Hur skulle det hjälpa dig och andra ombordtagna om myndigheterna spelade med öppna kort? Hur skulle ett officiellt erkännande av UFO-fenomenet göra detsamma?

Whitley Strieber: Myndigheterna är inte de enda som hemlighåller det som händer, det görs i lika hög grad av

besökarna själva. De kommer nattetid. De gömmer sig. De är extremt hemlighetsfulla. Mänsklig mörkläggning är ingenting emot det hemlighetsmakeri de själva står för. Och jag misstänker att vår mörkläggning är en följd av deras egen policy. Jag tror att all mörkläggning kommer att upphöra den dag de själva är redo för det, och det sker när de tror att de kan ha ett meningsfullt förhållande med oss.

Förhållandet måste förstås också vara

I den här hemtrevligt timrade stugan i norra delstaten New York bor Whitley Strieber, hans hustru, två katter och -emellanåt - utomjordingar han lärt känna.

meningsfullt för oss. Jag vill inte inleda ett förhållande med dem om det inte gagnar mänskligheten. Jag skulle vilja att vi "gifte oss", vi människor och besökarna. Men vi måste veta vad vi ger oss in i. Myndigheternas mörkläggning intresserar mig inte särskilt mycket. Jag sysslar med det för att det sysslar med mig. Men mina kontakter är få jämfört med vad vissa människor har haft. Besökarna har kört över myndigheterna när de har gått direkt till fotfolket, över hela världen. Det är det förhållandet som räknas, inte vilken inställning myndigheterna har till det.

* I Dr. John Macks bok "Abduction" (Bortförda) säger ett av hans fall att en kvinnlig utomjording utsetts att bli hans hustru eller något liknande. Han presenteras för en spindelliknande, grå varelse och får veta att det är hans livskamrat - hur ser du på allt det här?

Whitley Strieber: Jag har också träffat på en del sådana människor, som

sagt: "Jag vill inte gifta mig med en insekt!". (Skrattar). Jag tror att vi står inför något som har en väldigt annorlunda syn på saker och ting. Som är minst lika intelligent som oss. Det kommer att ta mer än en generation innan ett förhållande med dem fungerar.

För närvarande är det ett ensidigt förhållande. Men det finns tillräckligt mycket av kärlek och förståelse för att det ska vara värt att fortsätta. Jag tror att de anser samma sak. De försöker verkligen. Många människor som hypnotiserats har talat om att de stjal sperma och ägg. Vi måste ta reda på vad detta handlar om innan vi kan gå vidare.

Vill vi verkligen ge upp en del av vårt mänskliga arv utan att veta vad vi ger oss in i? Jag tror inte det. Stjal dom sperma och ägg från oss människor, då vill jag inte ha med dom att göra! Jag tror dock inte att dessa berättelser är sanna. Vore de det borde någon av mina 140 000 brevskrivare ha nämnt det, eller hur? Det har de inte gjort. När jag läste John Macks bok tänkte jag, men Herregud,

samtliga hans fall har ju varit med om det! Det verkar nästan som det finns en grupp besökare som är elaka, som skiljer sig från de andra.

* Är det något du vill tillägga?

Whitley Strieber: Bokens syfte är att presentera de bevis som finns, vittnesmål som bevisar vad jag kommit fram till om besökarna. Jag tror att vi med tiden kan ingå ett förhållande dem, dra nytta av varandra. Men jag säger inte att vi ska dyka huvudstupa in i ett sådant förhållande. Det kommer inte att fungera. Det skulle inte vara lämpligt, och det är inte det jag försöker förmedla i min bok.

Breakthrough - The next step
Av Whitley Strieber
HarperCollins Publishers, Inc.
10 East 53rd Street, New York,
NY 10022
USA 23\$

Serieintroduktion: OMBORDTAGNINGAR GLOBALT FENOMEN SOM KAN FÖRÄNDRA MÄNSKLIGHETEN

Översättning: Jan-Ove Sundberg. Illustration: Wendy Lee.

Sedan våren 1994 har jag kartlagt svenska s k "abductions", en engelsk beteckning som betyder "kidnappning" eller "bortförande", utförda av främmande varelser, kanske utomjordingar.

Då både orden "kidnappning" och "bortförande" för tankarna till jordisk brottslighet, har jag valt att kalla fenomenet för "ombordtagningsfall", förkortat OT-fall.

Våren 1994 kände jag till ett dussin fall. Idag har jag namnet på 200 OT-fall. Dessa är säkert bara toppen av ett isberg.

Fram till hösten 1994 intervjuade jag personligen 42 fall. Ursprungligen var det tänkt att materialet skulle användas i en bok, sedan de hypnotiserats på samma sätt som man gjort i utlandet, men det gick inte att förverkliga på det sätt det var tänkt och därför väljer jag nu att från och med nästa nummer av UFO-Rapport publicera de fall jag fått tillstånd att återge.

Regressiv hypnos har avslöjat att OT är ett globalt fenomen och på bara några få år har den intensiva forskningen, som bedrivs på en mycket hög akademisk nivå med flera UFO-intresserade professorer som ansvariga, kommit väldigt långt.

Rönen visar att utomjordingarna - om det nu verkligen handlar om sådana - inte är en enda, definierad grupp, utan flera olika i olika utvecklingsstadier och med olika tekniker. De har olika syften och vissa av dem kan till och med vara fientligt inställda!

Den slutsatsen drar åtminstone Dan Wright, chef för MUFON:s ombordtagningsprojekt, i den mest omfattande studien av fenomenet som gjorts i USA.

Med hjälp av 15 OT-forskare har Wright studerat 142 olika fall, för att försöka förstå vad det hela handlar om. Wright har varit aktiv i MUFON (Mutual UFO Network; en av USA:s seriösaste och mest ansedda grupper, med dussintals vetenskapliga konsulter) sedan han gick med 1978. 1987 utnämndes han till Nordamerikansk fältforskningschef och 1992 började han på OT-projektet.

Han presenterade sina preliminära resultat vid ett MUFON-symposium 1995.

UTOMJORDISKT OT-TEAM

Generellt börjar ombordtagningen med ett utomjordiskt OT-team av småväxta, vitklädda, grå eller blå humanoider som för bort vittnet från hans eller hennes hem.

Ombord på vad som tolkas som ett rymdskepp undersöks OT-fallet av en "läkare". Denne är alltid fullvuxen och uppfattas som en strikt, manlig varelse. I det utomjordiska OT-teamet ingår också vad som kallas "tekniker", som utför undersökningarna eller assisterar läkaren. I flera fall har också en kvinnlig tekniker varit närvarande, som med ord och gester lugnat OT-fallet.

De flesta forskare som deltagit i MUFON:s studie är professionella terapeuter och deras huvudsakliga intresse har varit OT-fallets känslomässiga trauma.

FÖRVIRRAD OCH VILSEN

I 43 fall befann sig människor i ett förändrat medvetandetillstånd. Detta beskrivs som "förvirrande", "vilset", "drömliknande", "drogat", "hypnotiskt" eller "paralyserat".

I 34 fall kände människor på sig att en eller flera varelser fanns i rummet trots att den/de inte syntes till eller gav

några ljud ifrån sig. 75 OT-fall hade leviterats upp i UFO:t. I 34 fall berättade människor att även varelserna leviterade, eller gled fram över golvet. I lika många fall gick de som vi människor.

Wright frågar sig här varför de skulle gå till fots om de kan levitera? Svaret på den frågan är att det handlar om flera olika grupper av varelser (och då har bl a Rauni-Leena Luukanen fått upprättelse, hon har ju som bekant gått ut offentligt med att 80-100 olika raser besöker jorden).

FYSISKA PROCEDURER

I 79 fall har människor mer än bara vidrörts av varelserna. Vanligen blev de först paralyserade, sedan "läkaren" vidrört deras panna, eller genom en okänd metod. Människor kämpade antingen emot eller kunde inte röra sig. När de oskadliggjorts vidtog en rad fysiska procedurer:

1. SÖVNING:

I 43 fall sövdes människor.

2. SMÄRTA:

I 52 av 142 fall kände människor smärta utöver obehaget att vara i utomjordingarnas våld.

3.UNDERSÖKNING AV HJÄRNAN:

I 41 fall scannades OT-fallets hjärna utvändigt och invändigt, med nålar eller instrument som borrades in.

4. INPLANTAT:

30 människor fick inplantat, antingen genom näsan, bakom ett öra, i en ögonhåla, benet eller genom armen.

5. REPRODUKTION:

Förevisningen av en hybrid eller ett barn, med kommentaren: "Du bidrog till att skapa detta", eller att varelserna inte själva kan reproducera sig.

6. SYFTET:

Alltid för att hjälpa och rädda mänskligheten.

7. FRAMTIDA HÄNDELSER:

OT-fallet har fått ett "uppdrag", eller också främjar hybriden mänskligheten.

PLÖTSLIG HEALING

57 fall kunde minnas en eller flera fysiska effekter, som ett direkt resultat av sin närkontakt. Flera av dem berättade om plötslig healing av dokumenterade sjukdomar, som t ex migrän eller magproblem. Andra noterade ärr, utslag eller sår.

I 24 fall rapporterades blödningar, vanligen från näsan, ögonen eller vaginan. Raka eller gropformade ärr rapporterades i 19 fall.

Majoriteten av alla OT-fall har behandlats som försöksdjur och fått både psyket och kroppen manipulerad, undersökt och använd i hybridexperiment. En mindre grupp människor mår väldigt bra. De har fått höra att de är "utvalda", att de har ett "uppdrag". De har fått lära inför något som ska ske i framtiden. Något de tror främjar hela mänskligheten.

Så långt MUFON:s OT-studie.

En av världens ledande auktoriteter på området är fil.Dr. David M. Jacobs, en professor i historia vid Temple University i Philadelphia, USA. En intervju med honom, som ger oss ytterligare ledtrådar till OT-fenomenet, gjordes av den amerikanske ufologen John Chambers under en kongress i Tampa, Florida, våren 1995, och publiceras här med tillstånd av brittiska UFO Magazine, där den var införd i nr 6/1995.

* Som man uppfattar dig har du samma syn som Budd Hopkins (författaren till böckerna "Missing Time" och "Intruders") på OT-fallen, nämligen att de är fysiska, att de systematiskt utförs av utomjordiska varelser och att målet är att skapa en hybridras. Precis som honom tror du att människor regelbundet tas ombord på rymdskepp och utsätts för smärtsamma och skrämmande undersökningar, under vilka man tar sperma från män, ägg från kvinnor och experimenterar med inplantat på både könen, är det riktigt uppfattat?

Jacobs: Absolut! Jag är hundraprocentigt övertygad om att OT-fallen är ett fysiskt fenomen och inte ett

psykologiskt eller spiritueellt. De flesta seriösa OT-forskare har kommit till samma slutsats.

* Enligt vissa ufologer går OT-fallen tillbaka till tidernas gryning och har uppfattats olika på grund av våra olika kulturella bakgrunder. Gårdagens bergtagna är dagens OT-fall, vad säger du om det?

MYSTISKA LUFTSKEPP

Jacobs: Nej, det håller jag inte med om. Jag tror att OT-fenomenet började med de mystiska luftskeppen i USA år 1897. Thomas E. Bullard vid Indiana University har gjort fina undersökningar om det tänkbara sambandet folklore-UFO:s, men jag skulle vilja formulera det så här: Där du har en liknelse har du inte nödvändigtvis ett liknande fall. Visst finns det berättelser om småfolket, men det finns också berättelser om jättar.

* Hur valdes människor ut, när OT-programmet inleddes?

Jacobs: Från början var valet slumpartat. Judar, färgade, spansktalande, asiater, etniska grupper över huvud taget.. som inte har någonting gemensamt, varken fysiskt eller psykiskt, togs över hela världen. Vad som följde var ett generationsfenomen. Barn till OT-fallen blev också de OT-fall och idag handlar det inte längre om slumpvis utvalda. Det som började i liten skala har blivit större och större med varje ny generation.

* Hur många OT-fall finns det idag i USA?

TOPPEN AV ETT ISBERG

Jacobs: Våra enkäter tyder på att det handlar om två procent av befolkningen, alltså 5 miljoner amerikaner. Men våra mycket konservativa beräkningar är minst två miljoner OT-fall. Oavsett enkäterna har tusentals människor gett sig tillkänna, så vi vet att det bara är toppen av ett isberg.

* Vissa hävdar att OT-minnet i själva verket är förträngda minnen om sexuella övergrepp i barndomen, vilket skulle framkalla en personlighetsklyvning - hur ser du på det?

Jacobs: Jag känner på mig att personlighetsklyvning är ett mycket sällsynt fenomen, att det alltid har varit det och att det alltid kommer att förbli det. Oseriösa terapeuter kan å ena sidan framkalla falska minnen, det är en aspekt. En annan är att det inte finns ett enda sexuellt övergrepp som i sina

detaljer liknar ett OT-fall. Någon kanske döljer något för oss, men vi har då inte hittat några likheter. Av den och andra orsaker, anser vi att sexuella övergrepp inte har något att göra med OT-fenomenet.

* Ken Ring anser i sin bok "The Omega Project" att nära döden-upplevelser och OT-fall kan kopplas till sexuella övergrepp på barn och att båda dessa grupper har livligare fantasi än människor har annars. Håller du med om det?

UTVALDA FALL

Jacobs: Nej! Ken Ring kör med utvalda fall, inte typiska för OT-fall i allmänhet. Ken Ring vet ingenting om fenomenet, ändå försöker han påstå att det har ett psykologiskt ursprung.

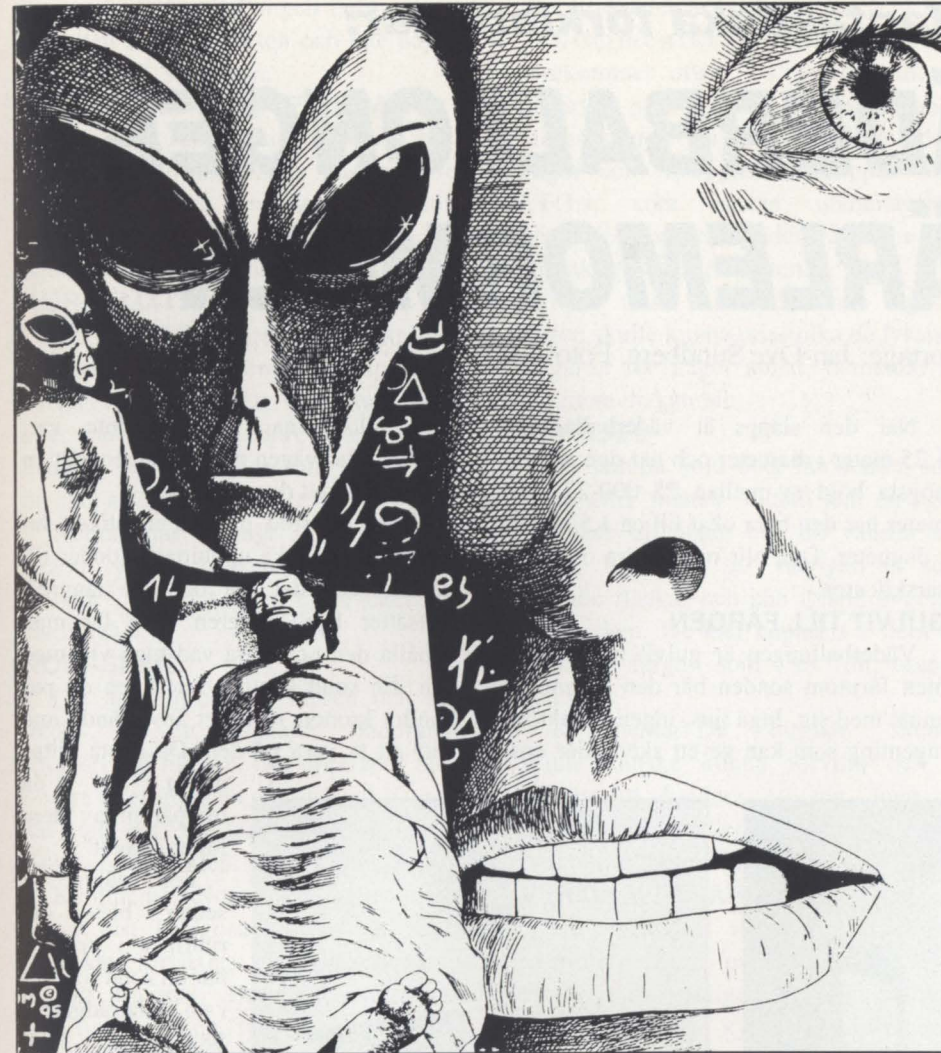
Vad man måste komma ihåg är att det finns miljoner OT-fall. Vid ett OT-fall saknas människor i sin vanliga miljö. Andra noterar att de är försvunna. Det finns fall där flera tagits samtidigt. Människor ser andra människor föras bort och har eller har inte själva drabbats. Det finns också situationer där någon ser någon annan föras bort, och sedan själv drabbas. Åren går och så hypnotiseras A och beskriver att han eller hon också såg B och B, som befinner sig 200 mil därifrån, i en helt annan stad, hypnotiseras och minns mycket väl A, trots att ingen av dem vet att de hypnotiserats för att komma ihåg samma OT-fall. Om det här är ett psykologiskt fenomen, då måste vi revidera vad vi idag vet om den mänskliga hjärnan.

OT-fallen återvänder dessutom med extraordinära märken på kroppen, ärr, skärsår, etc. De kommer också tillbaka i någon annans kläder, till någon annans hus. Det finns en rad faktorer i OT-fenomenet, men inte ens en bråkdel av dem dyker upp vid annat beteende.

FEL KLÄDER

* Om besökarna kan utföra så komplicerade saker som att återinsätta ett befruktat ägg i en kvinna, hur kommer det sig då att de skickar tillbaka människor med fel kläder på sig?

Jacobs: De kan tydligen göra misstag. Bilar har hamnat på fel sida av vägen och en ombordtagen kvinna som gick till sängs i ett nattlinne vaknade med en T-shirt på sig, som gjorde reklam för ett maratonlopp i Japan! I 99 fall av 100 gör de inga misstag alls. De har gjort detta väldigt länge och de arbetar

Generellt börjar ombordtagningen med ett utomjordiskt team av småväxta, vitklädda, grå eller blå humanoider som för bort vittnet från hans eller hennes hus, och ombord på ett rymdskepp utförs sedan en undersökning av vad som tolkats som en läkare.

effektivt och metodiskt, men emellanåt gör de alltså misstag, precis som oss.

* OT-fallen berättar hur deras kroppar går rakt igenom sovrumsväggen som om någon slags molekyelförändring ägde rum, hur kommer det sig då att undersökningarna på rymdskeppet är så fysiska? Varför gör de inte dessa genom samma molekyelförändringar?

Jacobs: Det vet vi inte. Vi har också frågat oss varför de behöver ta ägg från en kvinna över huvud taget? Om en kvinna har 300 000 till 500 000 follikler (blåsa som bildas under äggmognaden, kring själva ägget, och i vilken det bildas könshormoner som styr menstruationscykeln) och de kan utveckla follikler i provrör, varför nöjer de sig då inte med ca 100 000 follikler, lagrar dem och håller OT:n för en enda kvinna nere till ett minimum, istället för att göra det om och om igen? Och: Om de nu är så avancerade att de kan

inplantera embryon i kvinnor, varför föder de då inte upp dem i provrör?

Det intressanta med allt detta är, att om det vore ett psykologiskt fenomen, om folk bara drömde, då skulle vi inte behöva ställa alla dessa frågor, vi skulle ha svaren. Vi skulle inte behöva fråga människor - varför tror du att detta sker? För det är så hjärnan fungerar. Vid t ex channelling får man svar på alla frågor och allting slutar alltid i ett lyckligt, rosa skimmer. Men när det gäller OT-fenomenet står vi där utan svar på våra frågor.

* Har du noterat några förändringar i OT-proceduren under de senaste åren?

Jacobs: Ja. Det här är ett program som har en början, en mitt och ett slut. Vi tror att de är vid slutet av programmet och att allt kommer att vara över inom de närmaste 20 åren. Vi har noterat tre förändringar. För det första har ombordtagningarna ökat enormt. För

det andra har maskinella undersökningar minskat. Och för det tredje har hybridaktiviteten ökat.

UNDERLIGA SMÅTTINGAR

* Beror det på att hybriderna blivit äldre, så att säga, börjat bli vuxna?

Jacobs: Ja och nej. Vi vet att OT-fall blivit ombedda att hålla, att ha fysisk kontakt med babyn, att mata den. Människor har också blivit ombedda att leka med småttingarna. Dessa småttingar är väldigt underliga. De är en kombination av människor och varelser och skiljer sig mycket från båda två.

Mer och mer har vi börjat se på dem som vuxna. Under de senaste åren, och sedan den här typen av aktivitet ökat enormt, har OT-fall beskrivit vuxna hybrider utan att känna till, att det är precis vad andra OT-fall också har gjort. Det här har inte tidigare återgivits i media, så få känner till den här aspekten.

* Beskriver de hybridisering både på rymdskeppet och på jorden?

Jacobs: Ja, men allt är OT-relaterat.

* Vilken uppgift har hybriderna?

Jacobs: När det handlar om vuxna hybrider på ett rymdskepp hjälper dessa "Dom Små Grå" med sin procedur. Dom assisterar. Ibland har hybriderna också utfört ombordtagningar.

* Hur mycket vet myndigheterna om det här?

Jacobs: Inte ett dugg, tror jag, och de bryr sig inte heller. Men även om de känner till det, finns det ingenting de kan göra åt det.

* Vad handlar det om egentligen? Varför gör de hybrider? Vad är målet med deras program?

Jacobs: Det ska jag berätta i min nästa bok, som förhoppningsvis kommer i slutet av året.

* Är du optimistisk eller pessimistisk inför vad som händer?

Jacobs: Jag är pessimistisk. Ju mer jag får veta, ju mer förtvivlad blir jag. Jag försöker hela tiden intala mig att det kanske inte är så illa ändå.. men bevisen är deprimerande. Jag fruktar framtiden och jag är rädd för hur det ska gå med mina barn.

* Vad kan vi göra åt det?

Jacobs: Absolut ingenting. Besökarna har en otroligt avancerad teknologi. De gör precis vad de vill med oss..

I nästa nummer av UFO-Rapport kommer det första reportaget om ett svenskt ombordtagningsfall.

Dessa fantastiska förklaringar: FRÅN VÄDERBALLONGER TILL PÄRLEMORMOLN

Reportage: Jan-Ove Sundberg. Foto: SMHI

Glöm väderballongen!
Den kan inte förklara UFO-fenomenet, som så många skeptiker och självutnämnda experter påstår.

Arkiv X har besökt SMHI i Norrköping, för att ta reda på hur pass trovärdiga förklaringarna egentligen är; väderballonger, norrsken, hägringar, nattlysande moln och många andra väderfenomen.

Väderballongen är den vanligaste av alla förklaringar, i synnerhet då människor rapporterat att de sett oidentifierade flygande klot av olika storlekar, färg och utseende.

AUTOSOND

Var 6:e timme, dygnet runt, skickas en väderballong från SMHI upp från tre olika platser i landet: Luleå, Sundsvall och Göteborg.

För ett antal år sedan sköttes hanteringen manuellt, idag sker släppet med en sk autosond. Det

innebär att en containerliknande automatstation sköter hela proceduren. Den kan laddas med flera ballonger åt gången. När uppstigningen ska ske trycker man på en knapp på SMHI i Norrköping, varvid ballongen gasfylls, därefter öppnas containern och släpper upp ballongen.

Väderballongen har en sond i en lina under sig. Sonden mäter vindhastighet och vindriktning i sidled, temperaturen, lufttrycket och luftfuktigheten.

När den släpps är väderballongen 1.25 meter i diameter och när den når en högsta höjd av mellan 25 000-27 000 meter har den bara ökat till ca 1,5 meter i diameter. Den blir med andra ord inte särskilt stor.

GULVIT TILL FÄRGEN

Väderballongen är gulvit till färgen, men förutom sonden bär den ingenting annat med sig. Inga ljus, ingen reflektor, ingenting som kan ge ett sken eller ens

har ballongerna. Däremot inte vart sändaren tar vägen när ballongen nått en så stor höjd att den spruckit.

"Tidigare stod det på en etikett att man skulle skicka upphittade sonder till SMHI, men det gör det inte längre", fortsätter Kjell Nygren. "Nu får man behålla den och göra vad man vill med den. En sond kostar visserligen ett par hundra kronor, men det anses ändå inte värt att ta vara på den. De flesta hittas aldrig då merparten av dem faller i havet".

För några år sedan blev det rubriker i pressen när en sond föll ner i en villaträdgård i Stockholm, men det hör till ovanligheterna menar Kjell Nygren.

Så många ballonger i luften skulle väl hellre utgöra en fara för flygsäkerheten, men Kjell ler och skakar på huvudet.

"På 52 år, ja, verksamheten började nämligen 1944, har vi bara

haft en enda sådan incident", säger han. "Det var ett passagerarplan från Bromma som plötsligt fick väldigt dålig sikt, då en ballong lade sig rakt över nosen på det. Men det löste sig utan problem och det var aldrig något allvarigare tillbud".

Människor ser sällan fel på väderballonger och UFO:s, det är åtminstone Kjell Nygrens erfarenhet.

"Vi har bara haft ett fåtal sådana samtal, till flygplatserna där de skickats

DÅ: Tidigare sköttes uppsändandet av väderballonger manuellt och då kunde det också hänga en radarreflektor under den. NU: Väderballonger släpps idag upp med sk autosond, vilket innebär att den containerliknande automatstationen sköter hela proceduren (bilden).

ett glitter ifrån sig och lura ett UFO-vittne.

"Förr i tiden hade man en batteridriven glödlampa under den, för att man skulle kunna följa ballongen manuellt", säger Kjell Nygren, ingenjör och chef för SMHI:s stationsnät. "Men den är borta nu, liksom även en radarreflektor och idag följer vi ballongerna på radar med vad som kallas Omegasystemet".

Tack vara det vet man alltid var man

upp, och då har ballongen befunnit sig över den eller i närheten och inte någon annanstans", säger han.

METEOROLOGISKA FENOMEN

Nu är det dock inte bara väderballonger människor påstår ta fel på, utan också en hel del andra meteorologiska fenomen och enligt Kjell Nygren är följande de vanligaste.

KORNB�IXT:

Med kornblixt menas en blixt utan hörbart doner. Kornblixtar uppträder därför ofta innan ett åskväder börjat eller när det dragit bort. Nattetid kan man få se kornblixtar som härrör från mycket avlägsna åskväder.

Kommentar: Väldigt sällan, om ens någon gång, beskrivs UFO:s som "blixtar", som också har en mycket kort varaktighet.

NORRSKEN:

Det är gulgrönt till färgen och kan liknas vid ett böljande, fladdrande "draperi" på himlen. Det uppträder mest i norra Sverige, men enligt Kjell Nygren har det setts så långt söderut som i Norrköpingstrakten.

Kommentar: Norrskenet faller mera under just kategorin "sken" än något som kan förväxlas med ett till synes fysiskt föremål. Däremot skulle det naturligtvis kunna "lysa" upp molnen på en högre höjd och möjligen kunna förväxla molnet med ett UFO.

STRÅLKASTARBELYSTA MOLN:

För att sådana över huvud taget ska uppträda krävs tre saker. 1: En bil. 2: Ett backkrön. 3: Moln som ligger strax under 1 000 meter. Om dessa faktorer inte sammanfaller, då håller inte förklaringen.

Kommentar: Svagheten med strålkastarbelysta moln är naturligtvis att sådana stannar kvar på nästan ett och samma ställe, dyker upp, försvinner, dyker upp igen och därför bör de inte vara alltför svåra att genomskåda, inte ens för den mest utbildade amatör.

HALOFENOMEN:

Optiska fenomen i form av färgade eller ofärgade ringar, bågar, pelare, eller ljusa fläckar. Fenomenet uppstår genom ljusets reflektion, med eller utan brytning i iskristaller, som svävar i atmosfären.

Liten halo; kallas även solgård eller mångård. En i fullständig form lysande ring, vanligen vit, men kan ibland vara i regnbågens alla färger. Då är ringen alltid rödfärgad närmast solen medan

den yttre delen är vitaktig.

Kommentar: Halofenomenet förekommer oftast i sk slöjmoln, en vädertyp som varslar om annalkande molnsystem och nederbördsområden, något som knappast förknippas med UFO:s, som nästan undantagslöst uppträder i vackert väder på dagen och stjärnklart väder på natten.

Men visst kan man tänka sig att någon skulle kunna misstolka de lysande ringarna för något annat, beroende på hur stora de kan bli.

BISOLAR:

På samma höjd över horisonten som solen eller månen. Ibland kan en bisol ses både till höger och till vänster om solen. Bisolarna ser vanligen ut som lysande fläckar och kan ibland avge ett starkt sken. De kan uppträda i flera av spektrats färger, som t ex rött, orange och blått.

Kommentar: De färgade skenen skulle kanske kunna förvilla och få många att fundera ett tag, men att bisolarna uppehåller sig kring solen hela tiden lurar ingen i längden.

VERTIKALPELARE:

En lysande, vertikal ljusstrimma ovanför eller under solen. Den förekommer vanligen på långt avstånd, samt i sträng kyla, då iskristaller uppträder i de lägsta luftskikten. Räknas in under halofenomen och är relativt vanligt vintertid. Vertikalpelaren är vit men kan ibland framträda i en vackert rödaktig färg, beroende på ljuset då solen går ner.

Kommentar: Vanligast i norra delen av landet och eftersom den bara ses vid den nedgående solen kan den knappast förväxlas med t ex de oidentifierade flygande "cigarer" som rapporterats.

KRANS:

Färgade ringar som kan uppstå på grund av iskristaller.

Kommentar: Tänkbara kandidater, men knappast om vittnet ser dem så länge att de hinner upplösas.

JONISERING:

Ett färgfenomen som kan uppträda längs kanterna på moln. Färgerna grönt och rosa är de vanligaste. Jonisering är mycket vanlig i sk böljemoln och orsakas av ljusets böjning mot mycket små vattendroppar.

Kommentar: Har mestadels formen av parallella band och kan därför inte förväxlas med ett konkret UFO. Däremot kan det förstås se märkligt ut

på långt avstånd, om molnet ligger lågt på himlen, är ensamt och har en ganska rund form. Bästa kandidaten hittills för ett UFO!

HÄGRINGAR:

Innebär att avlägsna föremål vid eller bortom horisonten kan lyftas över eller under denna; övre respektive undre hägring.

I vissa fall med kraftiga, vertikala språng i temperatur och täthet hos luften, uppkommer vågor i gränsskikten mellan dessa luftlager. Då kan så komplicerade strålbanor hos ljuset uppstå, att föremål under horisonten dyker upp, förvandlas i storlek och form och sedan försvinner igen, för att ersättas med nya föremål. Fenomenet kallas "Fata Morgana".

Kommentar: Ingen ser fel på ett UFO och hägringar. I varje fall har jag aldrig hört talas om det och jag har ändå sysslat med UFO-forskning i 30 år!

NATTLYSANDE MOLN:

Molnen är vackert guldfärgade eller rödbruna, när de ligger nära horisonten, och blåvita högre upp på himlen. De har visat sig innehålla fina partiklar av järn och nickel och de är sannolikt belagda med ett tunt isskikt.

Kommentar: Intressanta! Visst låter det som att de skulle kunna förväxlas med UFO, men de är rätt sällsynta och ses på sin höjd några gånger varje sommar och då uteslutande i mellersta och norra Sverige. Alltid på natten. Enligt Kjell Nygren kan de inte ses längre söderut än Sundsvall. Deras uppkomst är okänd och Esrange forskar i dem.

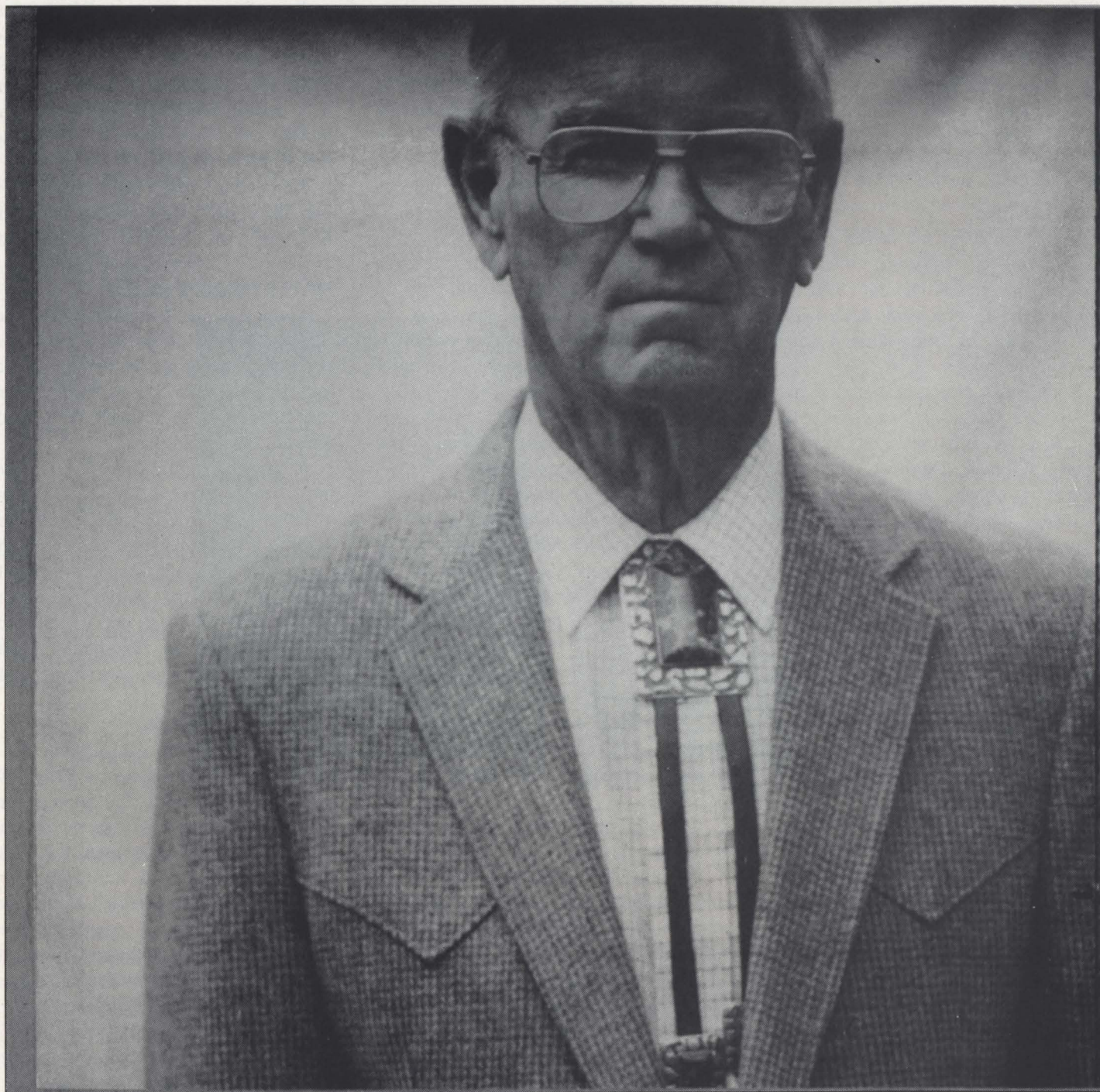
PÄRLEMORMOLN:

Ett ovanligt moln och färgfenomen i atmosfären som uppträder på 22 000 till 30 000 meters höjd. På dessa nivåer finns det i allmänhet inga moln, men pärlemormoln kan i undantagsfall också bildas i topparna på luftvågor, som utlöses av stora bergskedjor. Det händer mest under vinterhalvåret. Pärlemormoln blir vanligen synliga i lä av den skandinaviska fjällkedjan, och en markant, nordvästlig luftström.

Kommentar: Ett pärlemormoln dök upp över Östersund i början av våren 1995 och fotograferades av bl a Östersunds-Posten, men ingen i staden lät sig luras och tro på ett UFO, varken invånarna eller Peder Berglund, känd ufolog i i republiken Jämtland.

Nyckelvittnet bryter tystnadsplikten: **BEGRAVNINGSENTREPRENÖREN I ROSWELL TALAR UT**

Översättning: Björn Johansson. Foto: Favid Michael Kennedy.

BEGRAVNINGSENTREPRENÖREN GLENN DENNIS ÄR NYCKELVITNET I "ROSWELL-INCIDENTEN", IDAG VÄRLDENS MEST KÄNDA UFO-FALL. I EN EXKLUSIV INTERVJU BRYTER HAN NU TYSTNADSPLIKTEN OCH BERÄTTAR FÖR FÖRSTA GÅNGEN HELA HISTORIEN OM VAD SOM VERKLIGEN HÄNDE UNDER DEN ÖDESDIGRA SOMMAREN FÖR SNART 50 ÅR SEDAN.

Han bestämde sig tidigt för att bli begravningsentreprenör. Ett udda yrke han fascinerades av redan i grundskolan. Efter att ha fått extraknäcka på Ballards begravningsbyrå i Roswell och sedan han frikallats från andra världskriget på grund av en hörselskada, gick Dennis först ut gymnasiet och förkovrade sig sedan på en skola för bårhusarbetare.

Den 22 december 1946, utexaminerades han som begravningsentreprenör.

Efter att ha gift sig och flyttat in i ett hus bakom Ballards, och trots sina 22 år erövrat ett fett militärt kontrakt på all ambulans- och begravningsentreprenad vid den närbelägna arméflygbasen, hade Dennis titeln "delstatsentreprenör" när kofösaren William "Mac" Brazel första veckan i juli 1947 kom inridande i Roswell med en historia som för alltid skulle förändra Dennis liv.

Brazel berättade för sheriff George Wilcox att han hittat märkliga vrakspillror nära sin ranch och ca 14 mil nordväst om staden.

TILLKÄNNAGAV UTO MJORDISK FARKOST

Sheriffen kontaktade arméflygbasen och vid middagstid den 8 juli, tillkännagav basen överraskande, att man tillvaratagit en utomjordisk farkost!

Men bara några timmar senare, dementerades alltihop av brigadgeneralen Roger M. Ramey vid 8:e Flygkommandots högkvarter i Fort Worth, Texas, som nu hävdade att det som hittats inte var något annat än en väderballong med en radarreflektor.

Händelsen föll i glömska fram till i slutet av 70-talet, då ufologerna Stanton T. Friedman och William L. Moore återupptäckte Roswellincidenten.

Deras slutsats:

Det officiella förnekandet var mörkläggning!

Arméflygbasen hade tillvaratagit resterna av ett flygande tefat, precis som man ursprungligen uppgett och dessutom hade farkostens besättning hittats och bortförts av militären.

Det sista påståendet backas huvudsakligen av Glenn Dennis, som 1947 var den begravningsentreprenör som anlätades.

TOPPHEMLIG MILITÄR OPERATION

Vad han i korthet påstår, är att han efter att ha kört en skadad flygare till basen i sitt arbete som ambulansförare,

av misstag hamnade mitt i en topphemlig militär operation, där flygvapenläkare undersökte humanoider.

Först tvivlade han på vad han sett, men han övertygades när han träffade en sköterska som berättade att hon varit med vid obduktionen, som tecknade av utomjordingarna och som sedan försvann spårlöst.

Fram till helt nyligen ställde Glenn Dennis upp för vem som helst och berättade villigt sin historia. Idag är han chockad över den behandling han fått utstå.

Han har förlöjligats offentligt och hånats öppet. Det han sagt har förvrängt och förfalskats. Och han har blivit mycket hårt attackerad av s k professionella skeptiker och idag undviker han både ufologer och media.

Han har emellertid gjort ett undantag för den populärvetenskapliga tidskriften OMNI och författaren och ufologen Karl T. Pflock, en f d försvarssekreterare med ett förflutet i underrättelsetjänsten.

KISTOR I BARNSTORLEK

* Hur blev du inblandad i vad som idag är känt som Roswellincidenten?

DENNIS: Klockan 13.30 den 7 juli, fick jag ett telefonsamtal från arméflygbasens bårhus. Jag vet inte vem som ringde men han frågade om vi hade några kistor i barnstorlek, 90-120 cm långa, och om de kunde tillslutas fullständigt. Jag svarade att vi bara hade två stycken hemma, men att vi kunde beställa hem fler från Texas Coffin Company i Amarillo och att vi kunde ha dessa hos oss klockan sex på morgonen nästa dag.

* Sa han hur många som behövdes?

DENNIS: Nej. När jag frågade vad som pågick svarade han att de konfererade om framtiden och i fall något hände, skulle de behöva en massa kistor.

* Sedan kom ännu ett samtal?

DENNIS: Ja. 45 minuter senare ringde han igen och nu frågade han ut mig om balsameringsvätskan. Han ville veta vilka kemikalier den innehöll och hur dessa kunde tänkas påverka kroppar som legat utomhus. Kunde den påverka maginnehållet? Kunde den påverka vävnaden? Blodet? Han ville också veta vilken procedur vi tillämpade när vi hämtade kroppar på platsen och hur de preparerades om de exponerats för väder och vind, och om de angripits av vilda djur.

OBALSAMERADE KROPPAR

* Sa han att kropparna var i det tillståndet?

DENNIS: Nej. Han ville veta det för framtida referenser. Han ville också veta hur de skulle transportera obalsamerade kroppar. Först föreslog jag att de skulle packas in i is, sedan tyckte jag att det var bäst att de kontaktade en obducent. Då vi inte hade någon sådan i Roswell, rekommenderade jag Walter Reeds armésjukhus i Washington D.C. för jag mindes att lokala killar som dött i tjänsten hade kommit till oss genom dom.

* Vad hände sedan?

DENNIS: Omkring en timme senare fick vi ett ambulanslarm om en flygare som skadat sig i en MC-olycka. Han hade ett fult sår i huvudet och krossad näsa. Jag plåstrade om honom och körde honom sedan till basen. Ett kvarter därifrån slog jag på rödljusen och sedan släpptes jag in utan problem.

* Vad gjorde du när du kommit in?

DENNIS: Det stod tre militära ambulanser på parkeringsplatsen där jag brukade ställa mig. Intill dem stod två militärpolis. Flygaren och jag steg ur vår ambulans och började gå mot sjukstugan. När vi passerade den första ambulansen och jag såg att bakhjulen stod öppna, tittade jag in av professionell nyfikenhet. Något som liknade en halv kanot stod lutad mot väggen vid dörren. Den stod på högkant och var ca 120 cm lång. På golvet omkring den låg mängder av vrakspillror. Vassa bitar som liknade krossat glas. Vissa delar och det kanotliknande föremålet, påminde om rostfritt stål och såg ut som det hade utsatts för stark värme.

AVSIKTIG TECKENSKRIFT

* Såg du någon teckenskrift?

DENNIS: Ja. Det fanns en teckenskrift på den kanotliknande delen, runt ytterkanten, på den kurvade delen och ner längs ena sidan. Tecknen var ca 10 cm höga, mörkare än bakgrunden och föreföll avsiktligt ditsatta.

* Såg du något i de andra två ambulanserna?

DENNIS: Jag såg vrakspillror även i nästa ambulans, medan dörrarna på den tredje var stängda.

* Såg även den skadade flygaren det du beskrivit, och vad gjorde militärpoliserna åt ditt snokande?

DENNIS: Militärpoliserna tittade inte

ens åt vårt håll, så vitt jag vet. Det verkade inte som om de stod vakt. Flygaren såg vrakdelarna, men han vara mera bekymrad för sina skador. Jag följde honom in på sjukan.

* Vad gjorde du när han kommit under vård?

DENNIS: Jag gick för att köpa mig en Coke i en läskedrycksautomat. Det var ett väldigt spring i korridoren, men jag kände inte igen någon av dem. Rätt som det var stötte jag på en kapten. Det ser ut att ha varit en flygkrasch, sa jag.

"RÖR DIG INTE UR FLÄCKEN!"

* Kände du igen kaptenen?

DENNIS: Nej. Vem i helvete är du, sa han först, och sedan tillade han: Rör dig inte ur fläcken! Han hämtade två militärpolis och kommenderade dem att köra mig tillbaka till stan, och se till att jag stannade där.

* Blev du misshandlad som det har påståtts?

DENNIS: Nej då! Men vi kommenderades tillbaka igen och kaptenen stack in ett pekfinger i bröstet på mig och sa: Nu åker du inte in till Roswell och sprider ryktet att något har kraschat. Ingenting har hänt här, fattar du? Jag blev förstås väldigt upprörd, åberopade att jag faktiskt var civil och bad honom dra åt helvete! Då högg han tag i mig ordentligt och hotade: Dina benknor kommer att hittas ute i öknen! En färgad sergeant intill honom, tillade: Jag tycker vi gör hundmat av honom istället! Men jag lät mig inte skrämmas och skällde ut honom också. Då fick kaptenen nog och skrek: Släng ut den jäveln! Militärpoliserna fortsatte att leda mig genom korridoren. Då dök en sjuksköterska upp framför oss.

* Henne kände du?

GLENN: Just det. Hon kom från ett förråd till vänster om oss, åtföljd av två män. Hon hade en handduk över ansiktet. När hon tittade upp och fick syn på mig skrek hon rakt ut: Försvinn härifrån så fort du kan, Glenn! Hon snyftade och kippade efter andan, så försvann hon in genom en annan dörr. De två männen följde efter. Även de kippade efter andan och såg ut som de skulle spy när som helst.

* Kände du någon lukt som kunde sättas i samband med deras illamående?

DENNIS: Nej. Militärpoliserna körde mig till begravningsbyrån och varnade mig för att återvända till basen mera den dagen.

* Berättade du för din fru vad som hänt när du kom hem?

DENNIS: Nej. Jag blandade aldrig ihop jobbet och privatlivet, för mig var sådant oetiskt. Klockan sex på morgonen nästa dag kom sheriffen hem till mig och påstod att jag fått stora problem ute på basen. Jag var inte själv hemma. Säg till Glenn att han håller tyst om det han eventuellt vet, hälsade han genom min hustru och han krävde också att få namnen på alla våra barn, när de

var födda och vart de befann sig. Min far, som var god vän med sheriffen, ringde omedelbart upp honom, sedan åkte han raka vägen hem till mig. När han något senare kom in på byrån, krävde han att få veta vad som stod på. Jag berättade vad jag varit med om. Först sa han att vår regering aldrig skulle göra en sådan sak, sedan erinrade han sig att jag aldrig någonsin ljugit för honom. Då blev han rasande. Men han behärskade sig när han insåg, att det kunde bli min död.

* Du fick ny kontakt med sköterskan?

GLENN: Ja. Jag hade sökt henne men hon fick tag i mig först. Hon ville absolut träffa mig och berätta vad som hänt och hon grät i telefon.

* Varför vände hon sig till just dig och inte till någon annan?

GLENN: För att hon sett mig på sjukhuset och trodde att jag visste något, antar jag. Jag åkte ut till basen och vi

satte oss lite avsides inne på officersmässen. Hon berättade att hon kommit till basen som vanligt och gått in i ett förråd för att hämta dagens ranson. I förrådet fanns två män, klädda som kirurger. På två obduktionsbord låg öppna liksäckar med små kroppar i. Det kom en fruktansvärd stank ifrån dem. Läkarna sa något om att stanken var giftig.

* Försökte hon lämna förrådet?

GLENN: Hon fick aldrig chansen! Hon kommenderades att biträda läkarna och anteckna allt de beskrev under vad som visade sig vara en obduktion.

* Visste hon vilka läkarna var och varifrån de kom?

GLENN: Hon hade aldrig sett dem tidigare, men hon uppfattade av deras inbördes samtal att de kom från Walter Reeds armésjukhus.

* Beskrev hon de små kropparna?

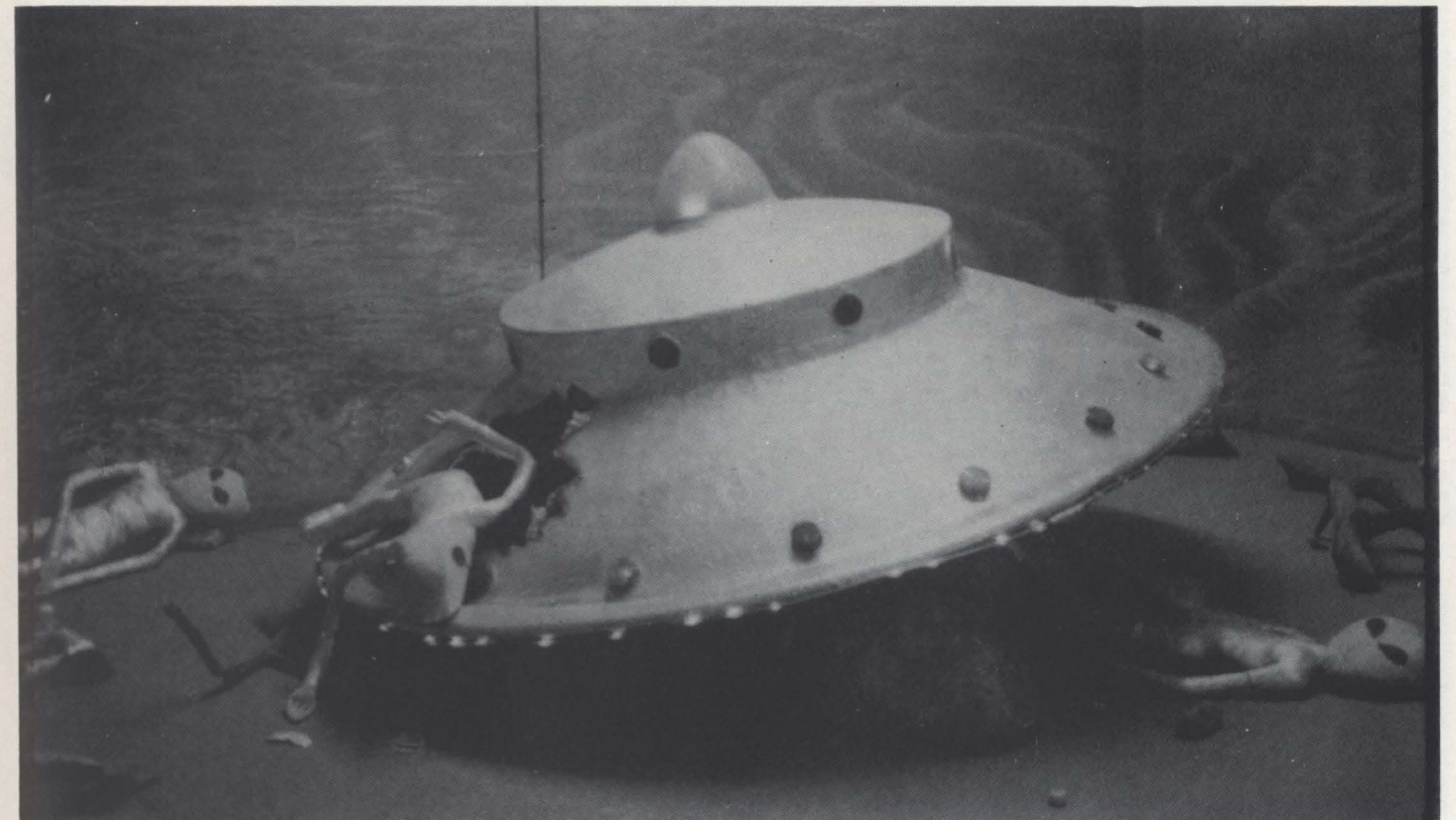
TVÅ ÖRONGÅNGAR

DENNIS: Ja. Den ena var illa tilltygad, den andra kroppen intakt. De vände den sargade med långa kirurgtänger. Varelserna hade bara fyra fingrar på varje hand och små sugkoppar på fingertopparna. Munnen var ett smalt streck, 2,5 cm bred. De hade inga tänder bara en broskliknande gom. En sak som tilldrog sig hennes uppmärksamhet var, att medan

vi bara har en örongång, har de två, däremot har de inga örsnibbar. Näsan var konkav med två öppningar, men saknade rygg. Ögonen var väldigt stora och så djupt insjunkna, att hon inte kunde beskriva dem. Om kropparna legat utomhus ett tag hade ögonen förmodligen spräckts, men benstrukturen tydde på att de var väldigt stora. Huvudet var oproportionerligt stort i förhållande till den lilla kroppen och läkarna konstaterade att skallens struktur påminde om en nyfödd baby, på grund av sin flexibilitet. Hon berättade också, att benet från axeln till armbågen var mycket kortare än benet från armbågen till vristen.

* Sa hon något om den intakta kroppen?

DENNIS: Läkarna gick från den skadade kroppen till den intakta och jämförde vad de såg. Den var ca 120 cm lång. Hon såg den själv och tyckte att

den var fruktansvärd. Hon minns att läkarna sa, att anletsdragen påminde om hundra år gamla kineser. Alla blev plötsligt illamående och lämnade hastigt förrådet, och det var då jag sprang ihop med dem.

* Hon antecknade alltså under obduktionen, gjorde hon även illustrationer?

DENNIS: Nej. Det gjorde hon först på natten. Hon åkte hem och duschade och fick hjälp av en annan sköterska, att skrubba kroppen ren, då stanken var så stark att den liksom satt inpyrd i henne.

* Varför gjorde hon illustrationer?

DENNIS: Dom gjorde hon åt mig, men först sedan jag lovat att aldrig avslöja hennes samband med dem. Hon frågade om varelserna förts till oss, men jag berättade att så inte var fallet.

* Vad gjorde hon med illustrationerna sedan hon visat dem för dig?"

"VAKTA DEM MED DITT LIV!"

DENNIS: Hon gav dem till mig. Hon sa att hon ville att jag skulle ha dem. Som ett slags skydd, fattade jag. Vakta dem med ditt liv, sa hon.

* Visste hon vad som hände med kropparna?

DENNIS: Hon berättade att ett rykte sa att de flyttats till en hangar, där obduktionen slutfördes samma natt. Översköterskan, en kapten Wilson,

berättade för henne att de förts vidare till Wright-Patterson-flygbasen.

* Hur slutade ert möte?

DENNIS: Hon började känna sig ännu sämre, så vid middagstid körde jag henne till sjuksköterskornas barack och lämnade henne där.

* Du lämnade alltså basen med hennes illustrationer och anteckningar. Vad gjorde du med dem sedan och var finns de nu?

DENNIS: Jag förvarade dem i ett kabinettsskåp i källaren på begravningsbyrån. När jag slutade hos Ballards 1962 lämnade jag kvar mina arkiv. Det borde jag förstås inte ha gjort, men så var det. När ufologen Stanton Friedman och jag sökte efter dem för några år sedan, hittade vi kabinettsskåpet men alla mina arkiv var borta. Ägaren berättade att han och en annan man, Joe Lucas, stadat upp efter mig och kastat allt de hittat på soptippen!

* När kontaktade du henne på nytt?

DENNIS: Jag sökte henne i flera dagar, men fick inte tag i henne. När jag kom ut på basen en vecka senare, i ett annat ärende, berättade kapten Wilson att hon skickats iväg samma kväll jag träffade henne.

* Hörde du av henne mera?

DENNIS: Två månader senare fick jag ett maskinskrivet brev. Det var adresserat till begravningsbyrån, inte

mig personligen. Brevet var till "Käre Glenn" och hade ingen underskrift, bara hennes namn maskinskrivet. Hon ville att vi skulle hålla kontakten och undrade hur jag hade det. En svarsadress påstod att hon befann sig i England. Ärligt talat, så tror jag inte att det var skrivet av henne utan av någon som ville ta reda på vad jag visste.

* Svarade du på brevet?

DENNIS: Jag svarade att jag var glad att allt var bra med henne och ville att hon skulle skriva till mig, när hon kände för det. Ytterligare två månader gick, sedan fick jag brevet i retur. På framsidan stod stämplat; "Åter avsändaren" och längst ner, i röd skrift, ordet; "Avliden".

* Vad gjorde du med breven?

DÖDAD I FLYGOLYCKA?

DENNIS: Jag förvarade dem i samma kabinettsskåp som anteckningarna och illustrationerna. Långt senare berättade jag för kapten Wilson om returbrevet och frågade henne om hon visste vad som hänt sköterskan. Hon svarade att ett rykte påstod, att sköterskan störtat med ett plan under en träningsflygning och att hon omkommit tillsammans med andra sköterskor men ufologer som kollat upp det här säger, att det inte finns något som styrker att en sådan flygolycka har ägt rum.

* Det stämmer, flera oberoende

undersökningar har inte funnit att någon sådan flygolycka ägt rum. Varför tror du att sköterskan och hela hennes liv har försvunnit?

DENNIS: Jag tror hon avskedades och gömdes i ett kloster.

* Vad tror du att du själv råkade ut för 1947? Vad hände egentligen?

DENNIS: Som jag sagt hela tiden, så vet jag inte. Jag har berättat precis vad jag upplevde och återgett precis vad sköterskan berättade.

* Om du bestämt dig för att hålla tyst med vad du visste, varför har du då över huvud taget talat med ufologerna om det? Hur visste de att du ens existerade?

GLENN: Som jag berättade var det Joe Lucas som kastade mitt arkiv. Jag har senare fått höra att han berättat att en anställd på Ballards var inblandad, utan att nämna mitt namn. Det här var 1985 och han är död nu. Lucas hittade kanske både illustrationerna, anteckningarna och breven och det var så det läckte ut, jag vet faktiskt inte. Jag bestämde mig för att ge Friedman historien, utan att namnge sköterskan, då jag trodde att det var viktigt att den offentliggjordes.

* Skeptikerna har pekat på

motsägelser i din historia?

"INTE LÄTT ATT MINNAS"

DENNIS: När jag talade med Friedman var det första gången på 40 år jag försökte minnas exakt vad som hände, och jag medger att jag gjorde några misstag. Det är inte lätt att minnas efter så lång tid. Det blev fel även vid senare intervjuer. Jag är inte mycket för intervjuer och journalister har alltid en tendens att skriva ner något helt annat än det man berättar för dem. Vad jag berättat för dig nu är min historia, take it or leave it!

* Vissa ufologer har fått namnet på sköterskan, varför det?

DENNIS: Därför att jag vill veta vad som hände henne och lever hon vill jag att hon bekräftar min historia.

* Det påstås att du hittat på det namn du gav ufologerna?

DENNIS: Aldrig i livet!

* Andra påstår att du lämnat ut fel namn eller ett felstavat namn, på grund av dåligt minne, är det möjligt?

DENNIS: Ja, det är förstås möjligt att jag inte uppfattade hennes namn helt rätt.

* Flera ufologer har försökt hitta

sköterskan under namnet Neomi Maria Selff, ett namn som publicerats av UFO-skeptikern Philip J. Klass. Är det hennes riktiga namn?

DENNIS: Jag lovade henne att jag aldrig skulle avslöja hennes riktiga namn, så jag kan varken bekräfta eller dementera det.

* Alla som skulle kunna bekräfta din historia tycks vara döda. Så länge du inte lämnar ut namnet på sköterskan kommer man att tvivla på dig, störs du inte av det?

DENNIS: Nej, det gör mig inte ett dugg! Folk får tro vad de vill.

* Om allt som hänt kunde återupplevas, på vilket sätt skulle du då handla annorlunda?

DENNIS: Jag skulle inte berätta för en enda människa vad jag varit med om, bara fortsätta att leva mitt eget liv! Jag är trött på att kallas för lögnare och på att förföljas, för att jag berättat sanningen om något som verkligen har hänt!

Arkiv X kommer att fortsätta sin bevakning av Roswellincidenten och nya avslöjanden kommer i ett senare nummer.

schäferhunden orolig och Rapid betedde sig inte alls som han brukade göra.

"Först började han skälla helt ursinnigt och sedan gjorde han utfall framför mig och högg omkring sig rakt ut i luften", fortsätter Bo Lundgren. "Normalt är Rapid väldigt snäll mot människor, så det var ett beteende som var helt främmande för mig. Han hoppade upp på mig, gnydde och skakade i hela kroppen av rädsla".

Schäferhunden gjorde klart för sin reservhuse att den ville därifrån, men Bosse själv kände ingen rädsla, snarare en oro för "barnen" som kanske höll på att druka.

"OSYNLIG VÄGG"

"Då jag tog ytterligare några steg i

riktning mot tältet var det som att gå rakt in i en vägg, en osynlig vägg", fortsätter han. "Samtidigt slutade figurerna att gå omkring och av tältet kunde jag med ens bara se konturerna".

Bo Lundgren kände sig paralyserad av en märklig kraft, samtidigt insåg han att han måste bort därifrån.

"Det gick bra att ta några steg bakåt och jag skulle precis vända mig om och springa därifrån när jag såg en rad röda lampor tändas i nederkanten på kupolen. Först då förstod jag att det var ett UFO jag såg. Jag vände det ryggen och skyndade mig hem så fort jag nu bara kunde".

Dagen därpå vågade han sig emellertid tillbaka till platsen.

"Det fanns inga spår efter kupolen, Jag kunde dock konstatera, att det var omöjligt att tälta där jag hade sett den", säger han.

Han bedömer att UFO:t var 2-3 meter i diameter och lika högt. Figurerna var tre till antalet och i storlek av tioåriga barn. De var så diffusa att det inte går att beskriva dem. Föremålen de höll i händerna liknade vanliga ficklampor och ljuset ifrån dem var vitt. Bo Lundgren såg aldrig UFO:t lyfta, hörde inga ljud ifrån det och vet inte om det stannade kvar eller flög bort när han lämnade platsen.

"Men ett vet jag, att det finns något där ute som vi människor inte kan förklara", slutar Bo Lundgren.

Läsarbrev:

BOSSE MÖTTE UTOMJORDINGAR I FLEN

Text & illustration: Bo Lundgren.

En kväll i augusti 1989 var Bo Lundgren från Södertälje på besök hos sin bror i Flen, där han var hundvakt åt schäfern Rapid.

Vid 22-tiden tog han med sig Rapid på en promenad och gick mot Gårdsjön, som ligger strax norr om centrum och som var en plats där kräftfiske som bäst pågick.

"Då det var mörkt och gatlysen saknades i det här området hade jag en ficklampa med mig och det var i skenet från den jag fick syn på några figurer nere vid sjön, som jag först trodde var

tjuvfiskare".

"KUPOLFORMAT TÄLT"

Han beslutade sig för att skrämma bort dem med hjälp av Rapid, tog en omväg över den närbelägna Söderskolan och kom ut på en fotbollsplan, varifrån han kunde studera figurerna utan att själv bli sedd.

"Nu såg jag vad som liknade ett kupolformat tält mellan sjön och stigen till den", fortsätter Bosse. "Samtidigt slog det mig, att där gick det bara inte att tälta, där var det sankmark och väldigt blött..".

Figurerna vid kupolen var småväxta som barn och föreföll att ha ficklampor i händerna.

"Av skenen ifrån dem att döma såg det ut som dom letade efter något och jag blev alldeles kall när jag insåg, att det kunde vara små barn som lekte ute på sankmarken och som inte visste bättre. Dom kunde lika gärna drunkna, för det genom huvudet på mig, och sedan skyndade jag mig dit för att varna dom"

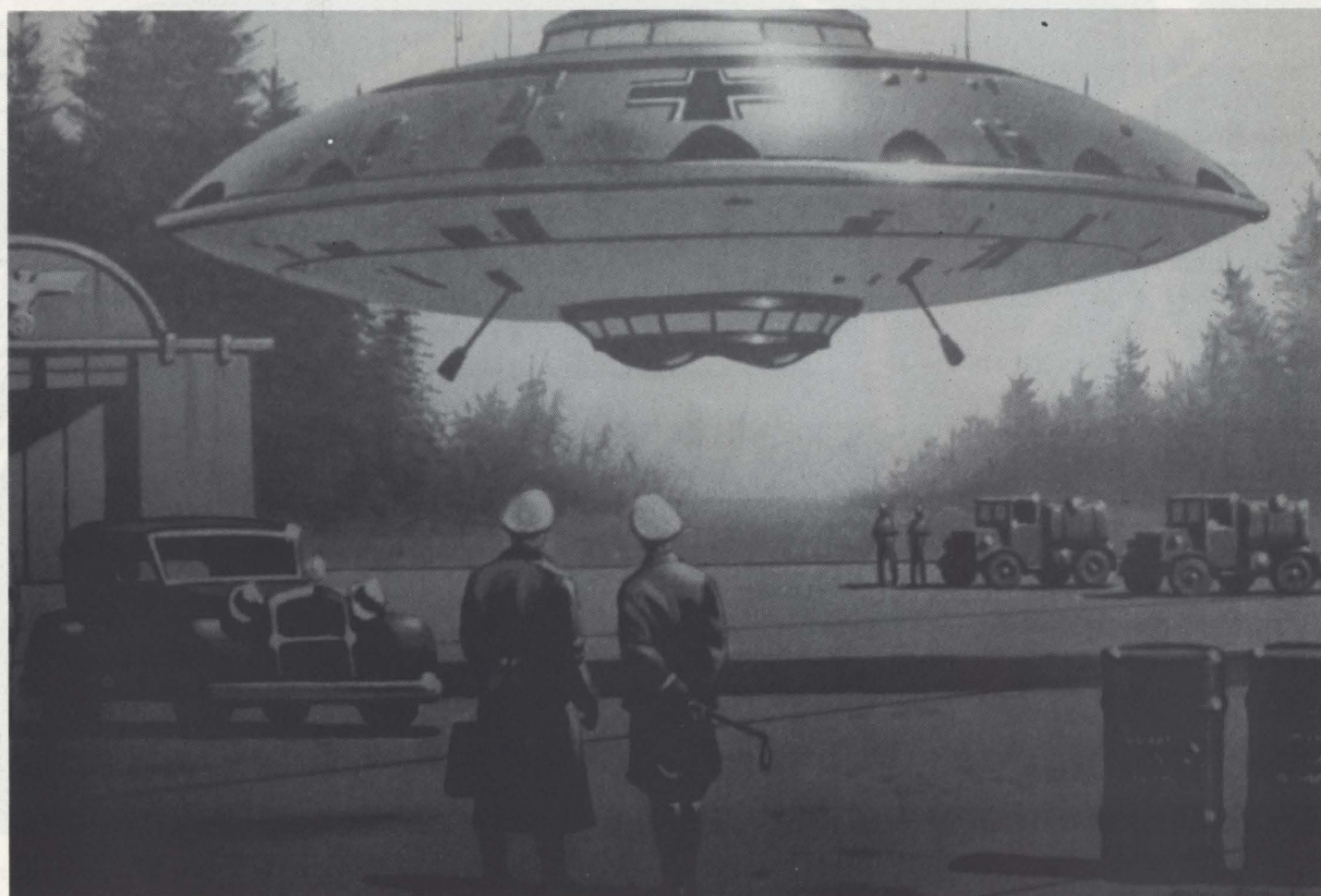
HUNDEN BLEV URSINNIG

På väg mot kupolen blev

Hemligstämplat:

NAZITYSKLAND BYGGDE FLYGANDE TEFAT!

Översättning: Peter Caspersson. Illustrationer: James Nichols, Lennart Moberg m fl.

Klockan var 12.30, torsdagen den 20 november 1952 och platsen den heta öknen ca två mil söder om Desert Center utanför staden Parker i den amerikanska delstaten Arizona. Ett klassiskt flygande tefat hade just landat.

Polacken George Adamski stod blickstill när en ung, blond man i en slags dräkt kom fram mot honom. Mannen stannade upp på ett par meters avstånd och lyfte ena handen, som till en hälsning.

Den människoliknande piloten tilltalade George Adamski på engelska - men med kraftig tysk brytning!

Nio år senare var platsen Indian

Head, norr om Woodstock i delstaten New Hampshire i nordöstra USA.

Det var den 19 september 1961 och Barney och Betty Hill var i bil på väg från Montreal i Kanada till hemmet i Portsmouth. Vid Indian Head utanför Woodstock blev de ombordtagna på ett UFO och fick gå igenom den undersökningsprocedur som idag är vardagsmat för miljoner människor över hela världen.

En psykiatriker gjorde regressiv hypnos på både Barney och Betty Hill och Barney berättade under hypnos att ledaren för de varelser som undersökte dem, såg ut som en - "tysk nazist!".

Byggdes de flygande tefaten av Nazityskland? Planerade det tredje riket ett krig med en hittills okänd teknologi?

BLIXTKRIG I RYMDÅLDERN

Förespråkarna för teorin om den ihåliga jorden tror att moderna anhängare till nazityska Luftwaffe har de flygande tefaten i sin ägo, att de byggt baser på Sydpolen och att de förbereder sig för ett blixtkrig i rymdåldern!

Det är historiska fakta att tyskarnas vapentechnologi på 50-talet var så avancerad att den låg minst femtio år före amerikanarnas.

Det mest berömda exemplet var

Messerschmitt 262, "Stormfågeln", världens första operativa jaktplan. Messerschmitt 163, "Kometen", var det första raketdrivna jaktplanet. Tyskarna var också först med att utveckla kryssningsmissiler och raketer. V-1 var världens första kryssningsmissil-raket och V-2 världens första ballistiska missil-raket.

Ännu mera fantastiska vapen fanns på ritbordet när andra världskriget närmade sig sitt slut, som t ex portabla raketmotorer som en ensam soldat kunde bära på ryggen. Hade kriget fortsatt i ett par månader till skulle de allierade ha mött en superteknologi mot vilken det inte fanns något försvar.

Men istället för att falla offer för den tyska genialiteten, tillvaratog både amerikanerna och ryssarna Naziteknologin.

Sputnik 1 var ingenting annat än en modifiering av A-10 ICBM (en interkontinental ballistisk missil), framtagen och delvis konstruerad under andra världskriget av tyska rakettekniker

vid Peenemünde, tredje rikets eget Cape Kennedy.

Föregångaren till ryssarnas första jetplan, MIG-15, var tyskarnas Fockewulf TA-138 Huckbein, även kallad "Räven". Den amerikanska medeldistansbombaren B-57 var Blohm & Voss P-178 och både den till synes ultramoderna "Stealth" och morgondagens "Skip"-bombare är ättlingar till tyska Hortens flygande vinge och Saener-Bredts Miethes V-VII och tefatet från Breslau. Ritningarna, som inte innehåller några detaljer om farkosternas framdrivningsmetod, beskrevs vara "godkända för offentlig visning".

PAKT MED UTMJORDINGARNA

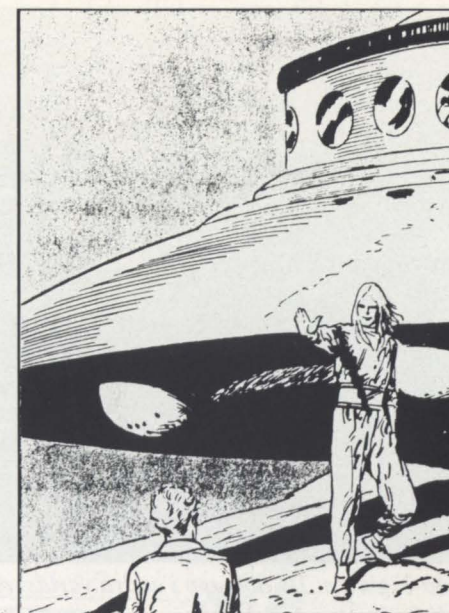
Att nutida anhängare av nazitidens Luftwaffe opererar från en hemlig bas på Sydpolen är inte särskilt troligt, däremot kan det ligga något i det fantastiska påståendet att höga officerare i det tredje riket slöt en pakt med utomjordingarna.

Påståendet gjordes den 3 juni 1952 i den franska tidningen "Jour de Paris" och kablades ut av de stora nyhetsbyråerna UPI och AP.

Artikeln berättade att en utomjordisk farkost landade i januari 1941 någonstans i Teutoburgerwald, en stor och mycket gammal tysk skog, ett klassiskt slagfält för de forntida Teutonerna som just där nedkämpade romerska legionärer år 9 före Kristus.

Hur utomjordingarna etablerade kontakt med nazisterna sägs det ingenting om i artikeln, men man uppger att det var Rudolf Hess som förhandlade med dem. De skulle ha kommunicerat med telepati, sagt att tyskarna var för få för att vinna kriget utan hjälp och överlämnat ett eller två tefat och ett "farligt bränsle", samt "strålvapen".

Utomjordingarna, som av beskrivningarna att döma var "Dom Små Grå", som idag anklagas för

Den blonde, unge mannen från UFO:t som landade i Arizonaöknerna 1952, och kontaktade polacken George Adamski talade engelska med en kraftig, tysk brytning.

horribla experiment på människor under s k ombordtagningar, lär ha sagt att nazisterna var på rätt väg med sin världspolitik och lämnade sedan jorden i sin sista farkost.

Hess överlämnade tefaten till Luftwaffes vetenskapsmän, men det var så svårt att förstå hur de fungerade, att de hade knäckt hemligheten först vid andra världskrigets slutskede. Efter kriget fördes maskinerna, ritningarna och tyskarna som arbetat med dem till både USA och Sovjet och supermakternas vetenskapsmän har allt sedan dess arbetat med den mystiska teknologin. Efter drygt 50 år har de idag bara lyckats lösa den till viss del.

En vild och fullkomligt vansinnig historia? Kanske inte.

Är följande bevis, eller bara tillfälligheter:

1. De tyska igenjörerna Rudolf Schriever, Habermohl och Miethe samt en italiensk fysiker, Dr. Belzano, började tidigt våren 1941 på sin "flygande topp", precis efter det att utomjordingarna skulle ha lämnat sina tefat till Hess.

Den 14 februari 1945, skulle kvartetten ha lyckats bygga en bemannad prototyp som under ett tre minuter långt test "steg till en höjd av 12 400 meter och nådde en hastighet av 2 000 km i timmen".

2. Trots att det inte råder någon

I september 1961 blev Barney och Betty Hill ett av världens första kända ombordtagningsfall. Under hypnos berättade Barney att ledaren för de varelser som undersökte dem, såg ut som en "tysk nazist".

Foo-Fighters: De dök upp i andra världskrigets slutskede och var ett mysterium för de allierade. Var de prototyper av Nazitysklands hemliga flygande tefat?

tvekan om att tyskarna besitter stor intelligens på teknikens område, är det högst osannolikt att de skulle kunna gå från jetmotorer till elektromagnetiska turbiner så snabbt och så smärtfritt som de gjorde.

3. När franska "Jour de Paris" berättade sin historia hade lasern ännu inte uppfunnits, ändå påstås den ha varit monterad på tefatet från Breslau, vilket också framgår av ritningarna som 1979 släpptes av regeringen i Bonn.

4. Dr. Robert Ley, tredje rikets arbetsmarknadsminister och en av Hitlers närmaste rådgivare, berättade för Albert Speer, som var krigsminister, i april 1945, att en "dödsstråle" monterats på nästa generation tyska "mirakelvapen".

5. En oberoende källa, som var en av de få som släpptes in i det topphemliga Peenemünde, styrker Dr. Leys uppgift. En högt uppsatt SS-officerare erbjöd Heinz Schaeffer, kapten på ubåt 977, att få vara med vid en demonstration av "dödsstrålen" i april 1945. Schaeffer avböjde, då han fått order att segla tidigt samma dag.

Allt kan knappast vara tillfälligheter och tyskarna hade troligen vad som åtminstone till en början var en laserteknik vid slutet av andra världskriget - frågan är om dom själva hade utvecklat den.

FOO-FIGHTERS

I andra världskrigets slutskede rapporterade allierade flygbesättningar över Tyskland mystiska lysande "eldkuler", s k Foo-Fighters, som plötsligt dök upp vid deras plan, följde

dem en stund och sedan försvann igen. Det finns ett mycket stort antal pilotobservationer i västländernas krigsarkiv som berättar om lysande, röda, vita eller orangefärgade Foo-Fighters som aldrig har fått någon förklaring.

Namnet härstammar från den dåtida seriefiguren Smokey Stover, som alltid kommenterade: "Where there's foo, there's fire" (eller Ingen rök utan eld, som vi säger på svenska), men uppenbarligen avsåg tecknaren det franska ordet för eld som är "feu".

Det har påståtts att tyska piloter var lika mystifierade av Foo-Fighters som de allierade, men på senare tid har man framfört hypotesen att Foo-Fighters kanske var tyska experiment med föregångare till de flygande tefaten!

Ett annat bevis för att tyskarna verkligen experimenterade med farkoster som liknar senare tiders flygande tefat är österrikaren Viktor Schaubergers "implosionsmaskiner", som drevs med vatten.

Han tvingades arbeta för tyskarna för att inte bli avrättad och sattes tillsammans med ryska fysiker, också de fångar, i koncentrationslägret vid Leonstein nära Linz, och det projekt man började arbeta med var ett flygande tefat framdrivet av en "forellturbin" som Schauberger beskriver så här:

"Om man för in vatten eller luft i cykliska, högvarviga svängar i närvaro av vissa katalysatorer, uppkommer en energi som leviterar med oerhörd kraft och tar den maskin som skapat den med på släp. Detta är den idealiska flygande

anordningen..".

Den första prototypen var ett tefat som hade en diameter på 1,5 meter, vägde 135 kilo och startades av en elektrisk motor på bara 1:20 dels hästkraft. Schauberger skrev: "Redan vid första försöket fungerade apparaten och steg uppåt, efterlämnande en blågrön, senare i silverfärg övergående ljuskran".

Resultatet av forskningsarbetet överraskade honom och i ett brev till den västtyske försvarsministern Strauss av den 28 februari 1956, skriver Schauberger:

"Cirka ett år senare (1945) steg oväntat, redan vid första försöket, vårt flygande tefat upp mot taket på verkstadshallen och krossades. Några dagar senare anlände en amerikansk styrka och beslagtogs allt. En viktig del av apparaten fann ryssarna i min våning i Wien".

I ett brev till Olof Alexandersson, som i boken "Det levande vattnet" sammanställde Schaubergers arbete, skrev denne:

"Vid krigsslutet internerades jag av den amerikanska ockupationsmakten och bevakades av sex soldater under ett helt år, därför att jag kände till processer för att alstra atomenergi. När jag frisläpptes hotades jag med ny internering om jag fortsatte min forskning, trots att det rörde sig om en helt ny kunskap..".

"AVVISA-MEN SKJUT INTE!"

En mera tekniskt detaljerad rapport om de tyska tefatens utveckling finns i italienaren Renato Vescos bok med det ovanliga namnet; "Intercept-But don't Shoot!" utgiven av Grove Press Inc, New York 1971.

Enligt Vesco var Foo-Fighters tyska, obemannade och fjärrstyrda farkoster, vad som idag kallas Remote Piloted Vehicle eller RPV (en effektiv liten spionfarkost som även Sverige har, även om man håller väldigt tyst om det). Foo-Fighters drevs med en avancerad turbojetmotor som använde en bränsleblandning som gav upphov till den kraftiga ljuseffekten.

UNDERJORDISK ANLÄGGNING

I februari 1945 testade tyskarna en större prototyp, enligt Vesco, som tillverkats i deras underjordiska anläggning i Kahla i Thüringen. Det topphemliga projektet administrerades av SS tekniska avdelning, vars chef var

en viss överste Hans Kammler (som mystiskt försvann vid krigsslutet) och anläggningen doldes i Harzbergen, där människor slavarbetade i samma fabriker som tog fram V2-raketerna.

Vesco påstår att tefaten hade en för dåtiden mycket avancerad teknologi:

Förutom ett avancerat framdrivningssystem baserat på reaktionsturbiner hade de gyroskopstabilisatorer, elstyrda vapen med vilka de kunde slå ut fiendens motorer, "aktiv" bepansring som skyddade ytterhöljet mot beskjutning, radio- och TV-kontrollerad flygning, automatspårning av fiendliga flygplan, utslagning av fiendlig radar, elektroniska motåtgärder som kunde skapa "stealth" (osynlighet på radar), och infraröda sensorer.

Vesco påstår också att tyskarna utvecklade ett aktivt laminatmaterial; "Luftschwamm", eller luftuppsugning, som tillät tefatet att "andas" och gjorde det nästan friktionsfritt vid manövrering genom atmosfären.

Dessa avancerade tekniker är snart verklighet, då nya hemliga prototyper av både flygplan och raketer har "pulsdetonatorer", avancerade kompositlegeringar, ytterhöljen som kan ändra både planets färg och struktur och extrema former, både diskus- och triangelförmade.

Rykten har länge påstått att amerikanska flygvapnet på sin testanläggning i Nevada har nio omhändertagna flygande tefat, och minst ett av dem har påståtts ha ett bleknande järnkors på övre halvan av flygkroppen.

Robert Lazar, en fysiker som säger sig ha arbetat på Nevadabasen påstår att de omhändertagna tefaten drivs med elektromagnetiska motorer och talar också om ett farligt, instabilt bränsle som för tankarna till det farliga bränsle som "Jour de Paris" berättade om och som utomjordingarna skulle ha överlämnat till nazisterna.

Märkligt i den här bisarra historien är också det öde som drabbade Rudolf

Hess och som aldrig fått en tillfredsställande förklaring.

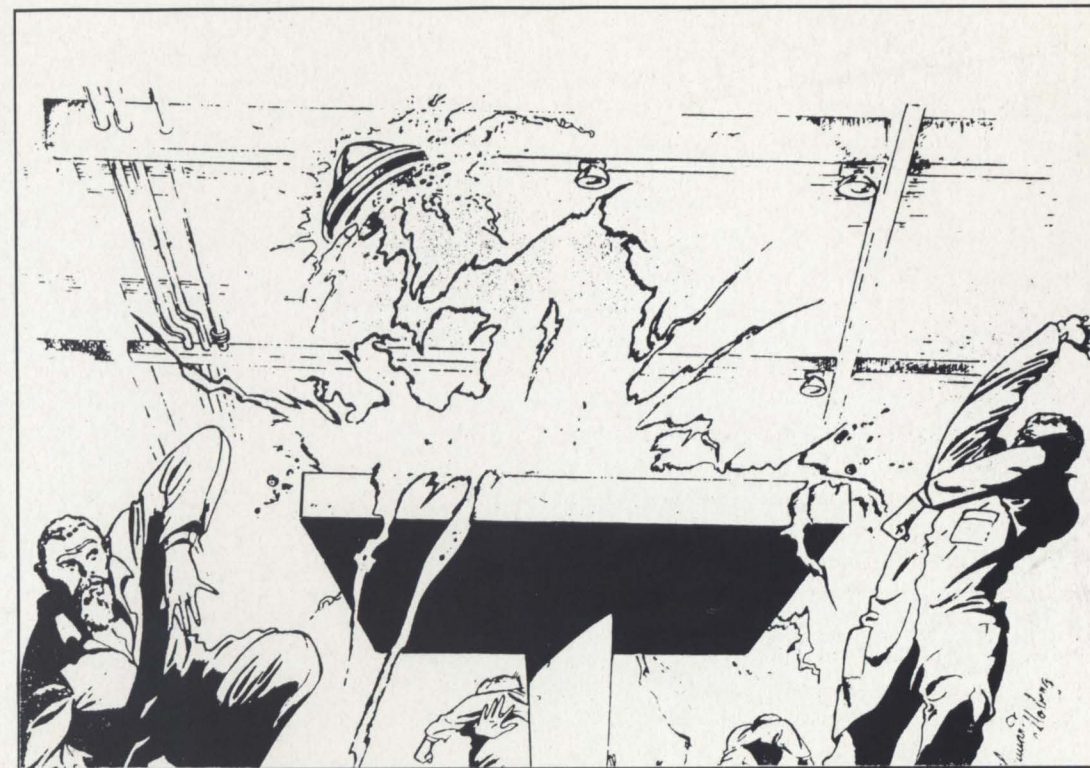
KRASCHADE I SKOTTLAND

Tre månader efter det att han skulle ha slutit en pakt med utomjordingarna, flög han på egen hand till England, kraschade i Skottland och tillfångatogs. När han förhöordes sa han att England inte längre hade någon chans att vinna kriget och ville att Winston Churchill skulle ge upp, villkorslöst!

Hur han kunde ställa ett sådant krav och vad som egentligen sas, ord för ord,

ende från Hitlers inre cirkel, förutom Martin Bormann, som undgick att avrättas och fick för resten av sitt liv sitta som ensam fånge i det gamla stenfängelset Spandau i Berlin, vaktad av personal ur fyra allierade arméer.

I boken "Fänge nummer 7" skriver den amerikanske kommandanten på Spandau, att Hess favoritböcker handlade om rymdfart. Men det som fick många ögonbryn att höjas ordentligt var hans avslöjande att Hess skrivit långa brev till NASA, med bl a

SCHAUBERGER: 1945 flög en prototyp av hans "flygande tefat" upp mot taket på verkstadshallen och krossades. Några dagar senare anlände en amerikansk styrka och beslagtogs allt forskningsmaterial.

hemligstämplades och dessa dokument släpps inte förrän år 2011.

Den engelska historikern David Irving intervjuade vid flera tillfällen Rudolf Hess, under hans 46 år långa internering, men samtalen har mörklagts av myndigheterna!

Irving är mest känd för sina extrema, nynazistiska åsikter och en av dem som retat gallfeber på staten Israel genom att gå ut och offentligt påstå, att gaskamrarna aldrig existerade. Det misstaget gav myndigheterna den förevändning de uppenbarligen väntat på och Irving har bojkottats av massmedia i hela världen och inte kunnat publicera sig någonstans.

Nazitysklands vice führer var den

detaljerad information om en apparat som skulle eliminera hälsoriskerna under interplanetariska resor.

När Hess avled 1987, 96 år gammal, gick rykten om att han mördats, men de som forskade i saken hos de allierade myndigheterna möttes bara av en mur av tystnad.

Sattes Hess i fängelse på grund av sina kontakter med utomjordingar? Var det därför han aldrig kunde släppas, då det skulle ha avslöjats att dessa kontakter idag övertagits av amerikanerna och ryssarna? Bemannas de flygande tefaten av piloter från USA och Ryssland? Frågorna hopar sig och svaren gäcker oss som vanligt.

Sälj dina UFO-bilder till oss **TJÄNA PENGAR!**

Arkiv X betalar mellan 100 och 1 000 kronor för dina bilder av ett UFO! Stillbilder, video eller smalfilm / proffsfilm. Du får *inte* vara anonym och vi vill låna negativen (video-originalet / filmen) för en granskning och för att kunna fastställa äktheten innan ditt bidrag publiceras i Arkiv X. Välkommen med ditt bidrag. Adress på sid 7. **Observera:** skicka ditt bidrag i *rekommenderad försändelse*. Du kommer att få det du skickar i retur, så snart vi använt oss av det.

Arkiv X söker duktiga serietecknare och illustratörer. Du behöver inte vara proffs. Alla är välkomna att skicka in arbetsprover till Arkiv X. Redaktionen kommer att välja ut en eller flera serietecknare och illustratörer som mot arvode kommer att få regelbundna jobb för tidningen. Vi söker också översättare av främmande språk, främst polska och ryska men också japanska och andra språk.

I nästa nummer bla.

Svenskt ombordtagningsfall:
UTOMJORDINGARNA RÄDDADE MITT LIV!

Fallet Bob Lazar:
TESTFLYGER USA TEFATSLIKNANDE FARKOSTER?

Sanningen om sädesfältcirklarna, del 2:
MARIAS TANKAR SKAPADE EN CIRKELSYMBOL!

ARKIV X

Prenumerera!

Fyra nummer löpande prenumeration för endast 175 kronor. Betalande prenumeranter får annonsera gratis, extra bilagor, unika inbjudningar till minnesvärda evenemang m.m. se sid 7.

Nr 2 kommer i juni